

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 17ης Ιουλίου 2024*

«Πρόσβαση στα έγγραφα – Κανονισμός 1049/2001 – Συμφωνίες προαγοράς και συμβάσεις αγοράς συναφθείσες μεταξύ της Επιτροπής και φαρμακευτικών εταιριών για την αγορά εμβολίων κατά της νόσου COVID-19 – Μερική άρνηση πρόσβασης – Εξαίρεση σχετική με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων τρίτου – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Ύπαρξη ευλόγως προβλέψιμου και μη αμιγώς υποθετικού κινδύνου προσβολής του προβαλλόμενου συμφέροντος – Αρχή της χρηστής διοικήσεως – Ελευθερία έκφρασης»

Στην υπόθεση T-689/21,

Margrete Auken,

Tilly Metz,

Jutta Paulus,

Emilie Mosnier, ως κληρονόμος της Michèle Rivasi,

Kimberly van Sparrentak,

εκπροσωπούμενες από την B. Kloostra, δικηγόρο,

προσφεύγουσες,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους G. Gattinara και A. Spina,

καθής,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Svenningsen, πρόεδρο, C. Mac Eochaidh (εισηγητή) και J. Martín y Pérez de Nanclares, δικαστές,

γραμματέας: Σ. Σπυροπούλου, διοικητική υπάλληλος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία, και ιδίως:

- το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 22 Οκτωβρίου 2021,
- το αίτημα περί καταργήσεως της δίκης που υποβλήθηκε από την Επιτροπή και κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 22 Φεβρουαρίου 2022,
- τη διάταξη της 2ας Μαρτίου 2022 με την οποία το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο διεξαγωγής αποδείξεων, διέταξε την Επιτροπή να προσκομίσει το πλήρες κείμενο των συμφωνιών στις οποίες είχε εν μέρει αρνηθεί την πρόσβαση,
- τις παρατηρήσεις των προσφευγουσών επί του αιτήματος περί καταργήσεως της δίκης και το υπόμνημα προσαρμογής που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, αντιστοίχως, στις 22 Μαρτίου και στις 21 Απριλίου 2022,
- τη διάταξη της 31ης Μαΐου 2022 με την οποία το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να εξετάσει το αίτημα περί καταργήσεως της δίκης μαζί με την ουσία της υποθέσεως,
- το υπόμνημα αντικρούσεως της Επιτροπής, στο οποίο περιλαμβάνονταν οι παρατηρήσεις της επί του υπομνήματος προσαρμογής και το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 22 Ιουλίου 2022,
- τα υπομνήματα απαντήσεως και ανταπαντήσεως που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, αντιστοίχως, στις 21 Οκτωβρίου και στις 16 Δεκεμβρίου 2022,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 17ης Οκτωβρίου 2023, στη διάρκεια της οποίας οι προσφεύγουσες παραιτήθηκαν από το αίτημα ακυρώσεως της σιωπηρής αποφάσεως,

έχοντας υπόψη τον θάνατο της M. Rivasi, που επήλθε στις 29 Νοεμβρίου 2023,

έχοντας υπόψη το έγγραφο περί συνέχισης της δίκης από την E. Mosnier, υπό την ιδιότητά της ως κληρονόμου της M. Rivasi, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 26 Φεβρουαρίου 2024,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την προσφυγή που άσκησαν δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, οι προσφεύγουσες, Margrete Auken, Tilly Metz, Jutta Paulus και Kimberly van Sparrentak, μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς και η Emilie Mosnier, ως κληρονόμος της μητέρας της Michèle Rivasi, μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (αποβιώσασας), ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως C(2022) 1038 final της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 15ης Φεβρουαρίου 2022, η οποία εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43), περί

παροχής σε αυτές μερικής πρόσβασης στις συμφωνίες προαγοράς και τις συμβάσεις αγοράς που συνήφθησαν μεταξύ της Επιτροπής και των ενδιαφερόμενων φαρμακευτικών εταιριών για την αγορά εμβολίων κατά της νόσου COVID-19 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

I. Ιστορικό της διαφοράς

- 2 Στις 14 Απριλίου 2020 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΕ) 2020/521, για την ενεργοποίηση της στήριξης έκτακτης ανάγκης βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2016/369 και για την τροποποίηση των διατάξεων του λαμβάνοντας υπόψη την έξαρση της νόσου COVID-19 (ΕΕ 2020, L 117, σ. 3). Με τον κανονισμό αυτόν, το Συμβούλιο ενεργοποίησε τη στήριξη έκτακτης ανάγκης που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/369 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2016, για την παροχή στήριξης έκτακτης ανάγκης εντός της Ένωσης (ΕΕ 2016, L 70, σ. 1), ως ένα από τα μέτρα που θα επέτρεπαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση συνολικά να αντιμετωπίσει την κρίση της πανδημίας της COVID-19 με πνεύμα αλληλεγγύης στο πλαίσιο των περιορισμών που προκαλούσε η ταχεία εξάπλωση του ιού και δεδομένου ότι η φύση και οι συνέπειες της έξαρσης της νόσου COVID-19 ήταν μεγάλης και διακρατικής κλίμακας και, ως εκ τούτου, απαιτούσαν ολοκληρωμένη αντιμετώπιση.
- 3 Στις 17 Ιουνίου 2020 η Επιτροπή δημοσίευσε την ανακοίνωση με τίτλο «Στρατηγική της ΕΕ για τα εμβόλια κατά της νόσου COVID-19» [COM(2020) 245 final]. Η στρατηγική αυτή, η οποία είχε ως σκοπό να επιταχυνθεί η ανάπτυξη, η παρασκευή και η διάθεση εμβολίων κατά της νόσου COVID-19, στηριζόταν σε δύο πυλώνες. Ο πρώτος πυλώνας αφορούσε την εξασφάλιση επαρκούς παραγωγής εμβολίων στην Ένωση και, ως εκ τούτου, επαρκών προμηθειών για τα κράτη μέλη της μέσω συμφωνιών προαγοράς με τους παραγωγούς εμβολίων, στο πλαίσιο του μέσου στήριξης έκτακτης ανάγκης όπως ενεργοποιήθηκε με τον κανονισμό 2020/521. Ο δεύτερος αφορούσε την προσαρμογή του κανονιστικού πλαισίου της Ένωσης στην τρέχουσα κατάσταση έκτακτης ανάγκης και τη χρήση της υφιστάμενης κανονιστικής ευελιξίας για να επιταχυνθεί η ανάπτυξη, η έγκριση και η διαθεσιμότητα των εμβολίων, με παράλληλη διατήρηση των προτύπων ποιότητας, ασφάλειας και αποτελεσματικότητας των εμβολίων.
- 4 Κατά την Επιτροπή, το προτεινόμενο πλαίσιο έπρεπε να αναλυθεί ως «ένα ασφαλιστήριο συμβόλαιο», με το οποίο μέρος του κινδύνου μεταφερόταν από τη φαρμακευτική βιομηχανία στις δημόσιες αρχές με αντάλλαγμα τη διασφάλιση ισότιμης και οικονομικά προσιτής πρόσβασης των κρατών μελών στο εμβόλιο, σε περίπτωση που κάποιο καθίστατο διαθέσιμο.
- 5 Με επιστολή της 20ής Ιανουαρίου 2021 προς την Πρόεδρο και τη Γενική Γραμματέα της Επιτροπής, η οποία πρωτοκολλήθηκε την επομένη με στοιχεία αναφοράς GESTDEM 2021/0389, έξι μέλη του Κοινοβουλίου (στο εξής: έξι βουλευτές), μεταξύ των οποίων και οι πέντε αρχικώς προσφεύγουσες, ζήτησαν πρόσβαση, βάσει του κανονισμού 1049/2001, «στις διάφορες συμφωνίες – συμφωνίες προαγοράς – που είχαν συναφθεί μεταξύ της Επιτροπής και των φαρμακευτικών εταιριών για την αγορά εμβολίων κατά της νόσου COVID-19» (στο εξής: αρχική αίτηση). Στην επιστολή αυτή διευκρινιζόταν ότι, εξ όσων γνώριζαν οι έξι βουλευτές, είχαν ήδη υπογραφεί συμφωνίες με τις εταιρίες AstraZeneca, Sanofi-GSK, Johnson and Johnson, BioNTech-Pfizer, CureVac και Moderna, οπότε η αίτηση αφορούσε τις εν λόγω συμφωνίες, καθώς και εκείνες οι οποίες θα μπορούσαν να συναφθούν μετά την ημερομηνία της αιτήσεως, όπως η προβλεπόμενη συμφωνία με τη Novavax.

- 6 Με επιστολή της 11ης Μαρτίου 2021, η Γενική Διευθύντρια της Γενικής Διεύθυνσης (ΓΔ) Υγείας και Ασφάλειας Τροφίμων της Επιτροπής (στο εξής: ΓΔ Υγείας) ενημέρωσε τις έξι βουλευτές ότι είχε εντοπίσει οκτώ έγγραφα που αντιστοιχούσαν στην αρχική αίτηση, ήτοι έξι συμφωνίες προαγοράς και δύο συμβάσεις αγοράς. Επισήμανε ότι είχε δημοσιοποιήσει, σε σελίδες του Διαδικτύου, ένα μη εμπιστευτικό κείμενο τριών από τις εν λόγω συμφωνίες προαγοράς, ήτοι αυτές που είχαν συναφθεί με τις AstraZeneca, Sanofi-GSK και CureVac, και ότι συνέχιζε την αξιολόγηση των υπόλοιπων εγγράφων και τις διαβουλεύσεις με τους ενδιαφερόμενους τρίτους με σκοπό τη λήψη αποφάσεως σχετικά με τη δημοσιοποίησή τους.
- 7 Με επιστολή της 9ης Ιουνίου 2021, η Γενική Διευθύντρια της ΓΔ Υγείας ενημέρωσε τις έξι βουλευτές ότι, σε απάντηση της αρχικής αιτήσεως, είχε παρασχεθεί μερική πρόσβαση σε εννέα έγγραφα που χαρακτηρίστηκαν ως καλυπτόμενα από την αρχική αίτηση, ήτοι στα οκτώ έγγραφα που μνημονεύονται στη σκέψη 6 ανωτέρω, καθώς και σε μια πρόσθετη συμφωνία αγοράς που είχε συναφθεί με την Pfizer-BioNTech. Επισήμανε ότι μη εμπιστευτικές μορφές των εν λόγω εγγράφων είχαν δημοσιοποιηθεί σε μια σελίδα του Διαδικτύου και ότι τα χωρία είχαν απαλειφθεί βάσει των εξαιρέσεων σχετικά με την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου, την προστασία των εμπορικών συμφερόντων και την προστασία της διαδικασίας λήψης αποφάσεων των θεσμικών οργάνων, οι οποίες προβλέπονται, αντιστοίχως, στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, και στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.
- 8 Με επιστολή της 30ής Ιουνίου 2021, η οποία πρωτοκολλήθηκε την επομένη, οι έξι βουλευτές υπέβαλαν, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, επιβεβαιωτική αίτηση ζητώντας από την Επιτροπή να επανεξετάσει τη θέση της όσον αφορά τα εννέα έγγραφα που εντοπίστηκαν και να τα γνωστοποιήσει στο σύνολό τους, πλην των χωρίων που ενέπιπταν στην εξαίρεση σχετικά με την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου η οποία προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού (στο εξής: επιβεβαιωτική αίτηση). Με την αίτηση αυτή επικαλέστηκαν, μεταξύ άλλων, το γεγονός ότι οι τιμές που αναγράφονταν σε όλες τις συναφθείσες συμφωνίες προαγοράς καθώς και τα πλήρη κείμενα των συμφωνιών προαγοράς που είχαν συναφθεί με την AstraZeneca, την Pfizer-BioNTech και τη Moderna είχαν διαρρεύσει σε κοινωνικό δίκτυο και στα μέσα ενημέρωσης μεταξύ Δεκεμβρίου 2020 και Απριλίου 2021.
- 9 Στις 13 Αυγούστου 2021 η Γενική Γραμματεία της Επιτροπής ενημέρωσε τις έξι βουλευτές ότι εξακολουθούσε να μην είναι σε θέση να απαντήσει στην επιβεβαιωτική αίτησή τους. Από την ημερομηνία αυτή, η απουσία απάντησης στην επιβεβαιωτική αίτηση ισοδυναμούσε με σιωπηρή απορριπτική απόφαση επί της εν λόγω αιτήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001.
- 10 Στις 15 Φεβρουαρίου 2022, και κατόπιν διαβουλεύσεως με τις ενδιαφερόμενες φαρμακευτικές εταιρίες σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 1049/2001 (στο εξής: ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις), η Επιτροπή εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση. Στην απόφαση αυτή, επισημαίνεται ότι, κατά την αξιολόγηση της επιβεβαιωτικής αιτήσεως, η Γενική Γραμματεία της Επιτροπής προέβη σε νέα εξέταση της απάντησης που δόθηκε από τη ΓΔ Υγείας στην αρχική αίτηση και ότι, κατόπιν της νέας αυτής εξέτασης, δεκατρία έγγραφα προσδιορίστηκαν ως καλυπτόμενα από την αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα, ήτοι τα εννέα έγγραφα που μνημονεύονται στη σκέψη 7 ανωτέρω, καθώς και τέσσερα πρόσθετα έγγραφα.

- 11 Ως εκ τούτου, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή παρέσχε μερική πρόσβαση στα ακόλουθα έγγραφα (στο εξής, από κοινού: επίμαχες συμφωνίες):
- τη συμφωνία προαγοράς που συνήφθη μεταξύ της Επιτροπής και της AstraZeneca [στοιχεία αναφοράς ARES(2020)4849918, έγγραφο 1].
 - τη συμφωνία προαγοράς που συνήφθη μεταξύ της Επιτροπής και της Sanofi-GSK [στοιχεία αναφοράς ARES(2020)5034184, έγγραφο 2].
 - τη συμφωνία προαγοράς που συνήφθη μεταξύ της Επιτροπής και της Janssen Pharmaceutica [στοιχεία αναφοράς ARES(2020)5806059, έγγραφο 3].
 - τη συμφωνία προαγοράς που συνήφθη μεταξύ της Επιτροπής και της Pfizer-BioNTech [στοιχεία αναφοράς ARES(2021)256798, έγγραφο 4].
 - τη συμφωνία προαγοράς που συνήφθη μεταξύ της Επιτροπής και της CureVac [στοιχεία αναφοράς ARES(2021)256728, έγγραφο 5].
 - τη συμφωνία προαγοράς που συνήφθη μεταξύ της Επιτροπής και της Moderna [στοιχεία αναφοράς ARES(2021)256592, έγγραφο 6].
 - τη σύμβαση αγοράς που συνήφθη μεταξύ της Επιτροπής και της Pfizer-BioNTech [στοιχεία αναφοράς ARES(2021)1601544, έγγραφο 7].
 - τη σύμβαση αγοράς που συνήφθη μεταξύ της Επιτροπής και της Moderna [στοιχεία αναφοράς ARES(2021)1601566, έγγραφο 8].
 - την τροποποιητική πράξη I στη σύμβαση αγοράς που συνήφθη μεταξύ της Επιτροπής και της Moderna [στοιχεία αναφοράς ARES(2021)7098313, έγγραφο 9].
 - την τροποποιητική πράξη II στη σύμβαση αγοράς που συνήφθη μεταξύ της Επιτροπής και της Moderna [στοιχεία αναφοράς ARES(2021)5602046, έγγραφο 10].
 - τη δεύτερη σύμβαση αγοράς που συνήφθη μεταξύ της Επιτροπής και της Pfizer- BioNTech, τμήματα 1 και 2 [στοιχεία αναφοράς ARES(2021)3404228, έγγραφο 11].
 - τη συμφωνία προαγοράς που συνήφθη μεταξύ της Επιτροπής και της Novavax [στοιχεία αναφοράς ARES(2021)6475411, στο εξής: έγγραφο 12].
 - τη συμφωνία προαγοράς που συνήφθη μεταξύ της Επιτροπής και της Valneva [στοιχεία αναφοράς ARES(2021)7403909, έγγραφο 13].
- 12 Ειδικότερα, η Επιτροπή παρέσχε ευρύτερη μερική πρόσβαση στα έγγραφα 1 έως 8 και 11, τα οποία είχαν γνωστοποιηθεί προηγουμένως, καθώς και μερική πρόσβαση, σε μη εμπιστευτική μορφή, στα έγγραφα 9, 10, 12 και 13, τα οποία δεν είχαν μέχρι τότε γνωστοποιηθεί. Τα μη εμπιστευτικά κείμενα των εν λόγω εγγράφων επισυνάφθηκαν στην προσβαλλόμενη απόφαση.

- 13 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή επικαλέστηκε την εξαίρεση σχετικά με την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου και την εξαίρεση σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, προκειμένου να δικαιολογήσει τη χορήγηση μερικής μόνον πρόσβασης στις επίμαχες συμφωνίες.

II. Αιτήματα των διαδίκων

- 14 Με το υπόμνημα προσαρμογής της προσφυγής, οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν την προσφυγή στην αρχική της μορφή.
- 15 Με το υπόμνημα αντικρούσεως, στο οποίο περιελήφθησαν, κατόπιν αιτήματος του Γενικού Δικαστηρίου, οι παρατηρήσεις της επί του υπομνήματος προσαρμογής, η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή, όπως αυτή προσαρμόστηκε·
 - να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

III. Σκεπτικό

- 16 Προς στήριξη της προσφυγής τους, όπως προσαρμόστηκε, οι προσφεύγουσες προβάλλουν έξι λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν:
- ο πρώτος λόγος, εσφαλμένη εφαρμογή της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων σε πληροφορίες οι οποίες δεν εμπίπτουν στην εν λόγω εξαίρεση, έλλειψη αιτιολογίας ως προς τούτο, καθώς και μη συνεπή εφαρμογή της εν λόγω εξαιρέσεως·
 - ο δεύτερος λόγος, απουσία δικαιολόγησης για την εφαρμογή της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων σε επτά κατηγορίες όρων·
 - ο τρίτος λόγος, μη συνεπή εφαρμογή του κανονισμού 1049/2001, η οποία είχε ως συνέπεια παράβαση του κανονισμού και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, καθόσον η Επιτροπή δεν απάλειψε, στον ίδιο βαθμό, όρους ή στοιχεία της ίδιας φύσεως, καθώς και έλλειψη αιτιολογίας ως προς τούτο·
 - ο τέταρτος λόγος, παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, καθόσον η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που δικαιολογούσε τη γνωστοποίηση των ζητούμενων πληροφοριών, καθώς και έλλειψη αιτιολογίας ως προς τούτο·
 - ο πέμπτος λόγος, παράβαση του άρθρου 42 και του άρθρου 52, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και του άρθρου 10, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής: ΕΣΔΑ)·

- ο έκτος λόγος, παράβαση των άρθρων 7 και 8 του κανονισμού 1049/2001, καθόσον, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή απάλειψε ορισμένες πληροφορίες τις οποίες είχε προηγουμένως γνωστοποιήσει, καθώς και έλλειψη αιτιολογίας ως προς τούτο.

A. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως και επί του πρώτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αφορούν εσφαλμένη εφαρμογή της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων σε πληροφορίες οι οποίες δεν εμπίπτουν στην εν λόγω εξαίρεση, έλλειψη αιτιολογίας ως προς τούτο καθώς και μη συνεπή εφαρμογή της εν λόγω εξαιρέσεως

- 17 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως και με το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, όπως προσαρμόστηκαν, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή κακώς εφάρμοσε την εξαίρεση σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων σε πληροφορίες που δεν καλύπτονταν από την εν λόγω εξαίρεση, απαλείφοντας, είτε εν όλω είτε εν μέρει, τα ακόλουθα στοιχεία:
- τους ορισμούς, ιδίως εκείνους των φράσεων «εκ προθέσεως παράβαση» (wilful misconduct) στο έγγραφο 1 και «κάθε δυνατή εύλογη προσπάθεια» (best reasonable efforts) στα έγγραφα 4 και 7·
 - τους όρους σχετικά με τα χρονοδιαγράμματα των ελέγχων και την αποθήκευση των δεδομένων·
 - τους όρους σχετικά με τις δαπάνες όσον αφορά τις μελέτες για την ασφάλεια μετά την κυκλοφορία των εμβολίων και τη διαχείριση των κινδύνων·
 - τους όρους σχετικά με τις δωρεές και τις μεταπωλήσεις·
 - τους όρους σχετικά με το καθεστώς ευθύνης σε περίπτωση παράβασης των κανόνων περί προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.
- 18 Κατά τις προσφεύγουσες, οι πληροφορίες που απαριθμούνται στη σκέψη 17 ανωτέρω δεν παρουσιάζουν εμπορικό ενδιαφέρον, με αποτέλεσμα να μην εμπίπτουν στην εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 19 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή δεν ανέφερε ούτε τους λόγους για τους οποίους η εξαίρεση σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων είχε εφαρμογή στις πληροφορίες που απαριθμούνται στη σκέψη 17 ανωτέρω ούτε τον τρόπο με τον οποίο η πρόσβαση στις εν λόγω πληροφορίες θα μπορούσε, κατά τρόπο ευλόγως προβλέψιμο, να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά τα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων. Επιπλέον, η Επιτροπή εφάρμοσε την εν λόγω εξαίρεση κατά τρόπο μη συνεπή, απαλείφοντας από ορισμένες συμφωνίες πληροφορίες οι οποίες, ωστόσο, ήταν προσβάσιμες σε άλλες συμφωνίες.
- 20 Επιπροσθέτως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, λαμβανομένων υπόψη του πλαισίου της πανδημίας της COVID-19, στο οποίο συνήφθησαν οι επίμαχες συμφωνίες, και ιδίως οι συμφωνίες προαγοράς, και της χρηματοδότησης από δημόσιους πόρους σημαντικών δραστηριοτήτων έρευνας και ανάπτυξης για την ανάπτυξη, με αβέβαιη κατά το χρονικό εκείνο σημείο έκβαση, μιας σειράς εμβολίων μέσω προκαταβολών προς τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις στο πλαίσιο των συμφωνιών προαγοράς, δεν υπήρχε εμπορική αγορά για τα εμβόλια κατά της νόσου COVID-19. Επομένως, η φύση των επίμαχων συμφωνιών διαφέρει από τη φύση μιας συνήθους

εμπορικής σχέσεως. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή κακώς εφάρμοσε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, την εξαίρεση σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων και απάλειψε τους ορισμούς και τις λοιπές πληροφορίες.

- 21 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα ανωτέρω επιχειρήματα.
- 22 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι όλες οι επίμαχες συμφωνίες αποτέλεσαν, στο σύνολό τους, αντικείμενο ατομικών διαπραγματεύσεων, με συνέπεια η συγκεκριμένη διατύπωση των διαφόρων ορισμών και των λοιπών συμβατικών όρων να αντικατοπτρίζει τους συμβιβασμούς που επιτεύχθηκαν κατά τη διάρκεια αυτών των ατομικών διαπραγματεύσεων. Αναφέρει ότι το κρίσιμο κριτήριο, προκειμένου να εκτιμηθεί αν η γνωστοποίηση συμβατικών όρων είναι ικανή να θίξει το συμφέρον που προστατεύεται από το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, είναι το κατά πόσον το περιεχόμενο των επίμαχων όρων θέτει σε κίνδυνο τα εμπορικά συμφέροντα των συμβαλλομένων μερών. Οι ορισμοί αποσαφηνίζουν το πεδίο εφαρμογής των συμφωνηθεισών υποχρεώσεων και καθορίζουν, από ουσιαστικής απόψεως, το περιεχόμενο της συμφωνίας, με αποτέλεσμα να έχουν «κανονιστικό» χαρακτήρα. Εξάλλου, εν προκειμένω, ορισμένοι βασικοί ορισμοί, όπως οι φράσεις «κάθε δυνατή εύλογη προσπάθεια» ή «εκ προθέσεως παράβαση», και άλλες αμοιβαίες υποχρεώσεις θέτουν σε κίνδυνο τα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, δεδομένου ότι θα μπορούσαν να θεμελιώσουν τη συμβατική και εξωσυμβατική ευθύνη τους.
- 23 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, εξέθεσε το πλαίσιο και τον εξαιρετικό χαρακτήρα της διαδικασίας συνάψεως των συμβάσεων αγοράς των εμβολίων κατά της νόσου COVID-19, προκειμένου να εξηγήσει τη σημασία, από οικονομικής και εμπορικής απόψεως, ορισμένων πληροφοριών οι οποίες περιέχονται στα ζητηθέντα έγγραφα. Οι εν λόγω πληροφορίες σχετικά με το γενικό πλαίσιο αποσαφηνίζουν τους λόγους που υπαγόρευσαν τη διαδικασία της ατομικής διαπραγμάτευσης των συμβάσεων αγοράς των εμβολίων κατά της νόσου COVID-19 και την παγκόσμια διάσταση της αγοράς των εμβολίων αυτών, υπογραμμίζοντας τον ευαίσθητο, από εμπορικής απόψεως, χαρακτήρα ορισμένων πληροφοριών που περιέχονταν στις συμβάσεις που συνήφθησαν μεταξύ της Επιτροπής και των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων.
- 24 Εξάλλου, η Επιτροπή φρονεί ότι η εφαρμογή της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων δεν εξαρτάται από την ύπαρξη αγοράς ανοιχτής στον ελεύθερο ανταγωνισμό για ένα προϊόν. Επιπλέον, οι ιδιαίτερες συνθήκες υπό τις οποίες πραγματοποιήθηκε η αγορά εμβολίων ενισχύουν το γεγονός ότι οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις αντιμετώπιζαν αυξημένη ανταγωνιστική πίεση για την παράδοση πολύ μεγάλων ποσοτήτων εμβολίων σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα. Περαιτέρω, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι όλες οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις είναι αναμφισβήτητα επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σε παγκόσμιο επίπεδο και υπόκεινται στις ανταγωνιστικές δυνάμεις της αγοράς και ότι τα συμφέροντά τους είναι δυνατό να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της επίμαχης εξαιρέσεως. Ο εμπορικός χαρακτήρας των δραστηριοτήτων τους, ιδίως της προμήθειας εμβολίων κατά της νόσου COVID-19, δεν μεταβλήθηκε λόγω της μερικής επιδότησης της έρευνας και ανάπτυξης από δημόσιους πόρους, προς τον σκοπό αύξησης των πιθανοτήτων ταχύτερης ανάπτυξης και παραλαβής περισσότερων εμβολίων.

1. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 25 Το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι οι αιτιάσεις που προβάλλονται στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως και του πρώτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως όσον αφορά τους όρους σχετικά με τις δωρεές και τις μεταπωλήσεις συμπίπτουν με τις αιτιάσεις που προβάλλονται στο πλαίσιο του έβδομου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως. Επομένως, οι αιτιάσεις αυτές θα εξετασθούν στο πλαίσιο του εν λόγω σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως (βλ. σκέψεις 179 έως 184 κατωτέρω).
- 26 Όσον αφορά τους όρους σχετικά με τα χρονοδιαγράμματα των ελέγχων και την αποθήκευση των δεδομένων, με τις δαπάνες για τις μελέτες ασφάλειας μετά την κυκλοφορία των εμβολίων και τη διαχείριση των κινδύνων και με το καθεστώς ευθύνης σε περίπτωση παράβασης των κανόνων περί προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, διαπιστώνεται ότι οι προσφεύγουσες αναφέρονται σε αυτούς μόνο συνοπτικώς στα σημεία 32 και 43 του δικογράφου της προσφυγής, καθώς και στα σημεία 25 και 33 του υπομνήματος προσαρμογής.
- 27 Η προσβαλλόμενη απόφαση, ωστόσο, δεν κάνει ρητώς λόγο για άρνηση παροχής προσβάσεως στους εν λόγω όρους. Επιπλέον, ελλείπει διευκρινίσεων ως προς τα απαλειφθέντα αποσπάσματα στα οποία αναφέρονται τα επιχειρήματα των προσφευγουσών, το Γενικό Δικαστήριο δεν κατόρθωσε ομοίως να εντοπίσει τέτοιους όρους στα έγγραφα που προσκόμισε η Επιτροπή σε απάντηση στο μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων που ελήφθη δυνάμει του άρθρου 91, στοιχείο γ', και του άρθρου 104 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου. Κατά τα λοιπά, το Γενικό Δικαστήριο παρατηρεί ότι οι όροι σχετικά με «επαληθεύσεις και ελέγχους» (checks and audits) γνωστοποιούνται στο σύνολό τους με τα έγγραφα 1, 2, 3, 5, 6, 8, 12 και 13. Εξάλλου, η χρονική περίοδος κατά την οποία μπορούσαν να διενεργηθούν οι εν λόγω «επαληθεύσεις και έλεγχοι» γνωστοποιήθηκε με τα έγγραφα 4, 7 και 11. Όσον αφορά τα έγγραφα 9 και 10, αυτά δεν μνημονεύουν τέτοιες «επαληθεύσεις και ελέγχους».
- 28 Κατόπιν των προεκτεθέντων, η εξέταση του βασίμου του πρώτου λόγου ακυρώσεως και του πρώτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως μπορεί να αφορά μόνον την άρνηση παροχής πρόσβασης στους ορισμούς των φράσεων «εκ προθέσεως παράβαση» και «κάθε δυνατή εύλογη προσπάθεια».
- 29 Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης αρνούνται την πρόσβαση σε ένα έγγραφο, η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε την προστασία των εμπορικών συμφερόντων ενός συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής ιδιοκτησίας, εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.
- 30 Στο πλαίσιο αυτό, υπενθυμίζεται ότι από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 προκύπτει ότι η απλή προσβολή των αναφερόμενων συμφερόντων δύναται ενδεχομένως να δικαιολογήσει την εφαρμογή κάποιας από τις εξαιρέσεις που απαριθμούνται στη διάταξη αυτή, χωρίς να απαιτείται η προσβολή αυτή να εμφανίζει ιδιαίτερη σοβαρότητα (απόφαση της 22ας Ιανουαρίου 2020, PTC Therapeutics International κατά EMA, C-175/18 P, EU:C:2020:23, σκέψη 90).
- 31 Όσον αφορά την έννοια των εμπορικών συμφερόντων, επισημαίνεται ότι ο κανονισμός 1049/2001 δεν ορίζει την έννοια αυτή, παρά μόνο στο μέτρο που διευκρινίζει ότι τα εν λόγω συμφέροντα μπορούν να συμπεριλαμβάνουν τη διανοητική ιδιοκτησία συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου. Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι, προκειμένου να δικαιολογηθεί η άρνηση παροχής

πρόσβασης σε έγγραφο του οποίου ζητήθηκε η γνωστοποίηση, δεν αρκεί, κατ' αρχήν, το έγγραφο να αφορά εμπορική δραστηριότητα, αλλά απόκειται στο εκάστοτε θεσμικό όργανο να εξηγήσει με ποιον τρόπο η πρόσβαση στο έγγραφο αυτό είναι ικανή να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά τα εμπορικά συμφέροντα και να αποδείξει ότι ο κίνδυνος προσβολής του συμφέροντος αυτού είναι ευλόγως προβλέψιμος και όχι αμιγώς υποθετικός (πρβλ. αποφάσεις της 3ης Ιουλίου 2014, Συμβούλιο κατά *in't Veld*, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, σκέψη 52 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 27ης Φεβρουαρίου 2018, CEE Bankwatch Network κατά Επιτροπής, T-307/16, EU:T:2018:97, σκέψεις 103 έως 105 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 32 Εξάλλου, η εξέταση στην οποία πρέπει να προβεί το θεσμικό όργανο προκειμένου να εφαρμόσει μια εξαίρεση πρέπει να πραγματοποιείται κατά τρόπο συγκεκριμένο και να προκύπτει από την αιτιολογία της απόφασης (βλ. απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2008, Τερεζάκης κατά Επιτροπής, T-380/04, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2008:19, σκέψη 86 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 33 Στο πλαίσιο αυτό, επισημαίνεται ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι κάθε πληροφορία αφορώσα εταιρία και τις εμπορικές της σχέσεις καλύπτεται από την προστασία της οποίας πρέπει να τυγχάνουν τα εμπορικά συμφέροντα σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, διότι άλλως θα υπονομευόταν η εφαρμογή της γενικής αρχής που συνίσταται στην παροχή στο κοινό της ευρύτερης δυνατής προσβάσεως στα έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή των θεσμικών οργάνων (βλ. απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2014, MasterCard κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-516/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:759, σκέψη 81 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Εντούτοις, η προστασία αυτή μπορεί να καλύπτει ευαίσθητα εμπορικά δεδομένα, όπως οι εμπορικές στρατηγικές των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, το ύψος των πωλήσεών τους, τα μερίδιά τους στην αγορά ή οι εμπορικές τους σχέσεις (πρβλ. αποφάσεις της 28ης Ιουνίου 2012, Επιτροπή κατά Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, σκέψεις 54 έως 56, και της 9ης Σεπτεμβρίου 2014, MasterCard κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-516/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:759, σκέψεις 82 και 83).
- 34 Στο πλαίσιο της εφαρμογής των διατάξεων του κανονισμού 1049/2001, η υποχρέωση του θεσμικού οργάνου να αιτιολογήσει την απόφασή του περί άρνησης χορήγησης πρόσβασης σε έγγραφο έχει σκοπό, αφενός, να παράσχει στον ενδιαφερόμενο επαρκείς ενδείξεις ως προς το αν η απόφαση είναι βάσιμη ή αν, ενδεχομένως, πάσχει ελάττωμα δυνάμενο να αποτελέσει λόγο αμφισβήτησης του κύρους της και, αφετέρου, να παράσχει στον δικαστή της Ένωσης τη δυνατότητα να ασκήσει έλεγχο της νομιμότητας της αποφάσεως. Η έκταση της υποχρεώσεως αυτής εξαρτάται από τη φύση της επίμαχης πράξης και το πλαίσιο εντός του οποίου εκδόθηκε (βλ. απόφαση της 6ης Φεβρουαρίου 2020, *Compañía de Tranvías de la Coruña* κατά Επιτροπής, T-485/18, EU:T:2020:35, σκέψη 20 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 35 Κατά τη νομολογία, η υποχρέωση αιτιολόγησης δεν συνεπάγεται, ωστόσο, ότι το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο οφείλει να απαντήσει σε καθένα από τα επιχειρήματα τα οποία προβάλλονται κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που προηγείται της έκδοσης της προσβαλλόμενης τελικής αποφάσεως (βλ. απόφαση της 25ης Σεπτεμβρίου 2018, Ψαρά κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, T-639/15 έως T-666/15 και T-94/16, EU:T:2018:602, σκέψη 134 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 36 Εντούτοις, μολονότι το πλαίσιο στο οποίο τοποθετείται η λήψη αποφάσεως μπορεί να αμβλύνει τις απαιτήσεις αιτιολογίας που βαρύνουν το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο, μπορεί επίσης, αντιθέτως, να τις καταστήσει πιο επαχθείς υπό συγκεκριμένες περιστάσεις. Τούτο συμβαίνει όταν, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εκδίκασεως αιτήσεως προσβάσεως σε έγγραφα, ο αιτών προβάλλει στοιχεία δυνάμενα να διακυβεύσουν το βάσιμο της πρώτης αρνήσεως. Υπό τις συνθήκες αυτές, οι απαιτήσεις αιτιολογίας επιβάλλουν στο θεσμικό όργανο την υποχρέωση να

απαντήσει στην επιβεβαιωτική αίτηση αναφέροντας τους λόγους για τους οποίους η φύση των στοιχείων αυτών δεν μπορεί να μεταβάλει τη θέση του. Σε αντίθετη περίπτωση, ο αιτών δεν μπορεί να κατανοήσει τους λόγους για τους οποίους ο συντάκτης της απαντήσεως στην επιβεβαιωτική αίτηση αποφάσισε να εμμείνει στους ίδιους λόγους προς επιβεβαίωση της αρνήσεως (απόφαση της 6ης Απριλίου 2000, Kuijer κατά Συμβουλίου, T-188/98, EU:T:2000:101, σκέψεις 45 και 46).

- 37 Υπό το πρίσμα ακριβώς των ανωτέρω εκτιμήσεων πρέπει να αναλυθούν τα επιχειρήματα των προσφευγουσών ότι, κατ' αρχάς, η Επιτροπή κακώς εφάρμοσε την εξαίρεση σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων στις επίμαχες συμφωνίες, ιδίως στους ορισμούς και, ειδικότερα, στους ορισμούς των φράσεων «εκ προθέσεως παράβαση» στο έγγραφο 1 και «κάθε δυνατή εύλογη προσπάθεια» στα έγγραφα 4 και 7.

2. Επί της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά τη μερική απάλειψη των ορισμών

- 38 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι ορισμοί στις επίμαχες συμφωνίες δεν εμπίπτουν στην εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 και αμφισβητούν το κατά πόσον η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι επαρκής προκειμένου να δικαιολογήσει τη μερική απάλειψή τους.
- 39 Το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι από την απλή ανάγνωση των επίμαχων συμφωνιών, όπως γνωστοποιήθηκαν με την προσβαλλόμενη απόφαση, προκύπτει ότι, μολονότι ορισμένοι ορισμοί είναι πανομοιότυποι, άλλοι, συμπεριλαμβανομένων των ορισμών οι οποίοι φαίνονται να είναι τεχνικής φύσεως και ενδεχομένως μη αμφισβητούμενοι, αποτέλεσαν αντικείμενο ατομικών και ειδικών διαπραγματεύσεων, όπως επισημαίνει η Επιτροπή και όπως τούτο προκύπτει, μεταξύ άλλων, από διάφορες προσθήκες ή συμπληρωματικές διευκρινίσεις.
- 40 Επομένως, ακόμη και αν μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι τυπική η παρουσία ορισμών στις επίμαχες συμφωνίες, η συγκεκριμένη διατύπωσή τους δεν μπορεί να θεωρηθεί, σε όλες τις περιπτώσεις, ως «γενική και τυπική» κατά την έννοια της σκέψεως 98 της αποφάσεως της 30ής Ιανουαρίου 2008, Τερεζάκης κατά Επιτροπής (T-380/04, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2008:19). Εξάλλου, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η ως άνω απόφαση, το θεσμικό όργανο είχε αρνηθεί την πρόσβαση σε ολόκληρη σύμβαση περί της οποίας επρόκειτο, ούτως ώστε η σημασία της για την υπό κρίση υπόθεση, στην οποία η Επιτροπή ορθώς εξέτασε τη δυνατότητα παροχής μερικής πρόσβασης στις επίμαχες συμφωνίες, πρέπει να σχετικοποιηθεί.
- 41 Ειδικότερα, όσον αφορά την απάλειψη των ορισμών των φράσεων «εκ προθέσεως παράβαση» στο έγγραφο 1 και «κάθε δυνατή εύλογη προσπάθεια» στα έγγραφα 4 και 7, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, στην επιβεβαιωτική αίτηση, οι έξι βουλευτές αναφέρθηκαν ρητώς στους εν λόγω όρους.
- 42 Τούτου δοθέντος, από την προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία εκθέτει τους λόγους που δικαιολογούν τη μη γνωστοποίηση, εν όλω ή εν μέρει, μιας σειράς κατηγοριών πληροφοριών των επίμαχων συμφωνιών, μεταξύ των οποίων, για παράδειγμα, των ορισμών του «εμβολίου» (vaccine) και του «προσαρμοσμένου εμβολίου» (adapted vaccine), καθώς και των όρων σχετικά με την ευθύνη και την αποζημίωση, δεν προκύπτουν ρητώς, έστω και συνοπτικά, οι λόγοι για τους οποίους απαλείφθηκαν άλλοι ορισμοί, και ιδίως εκείνοι των φράσεων «εκ προθέσεως παράβαση» στο έγγραφο 1 και «κάθε δυνατή εύλογη προσπάθεια» στα έγγραφα 4 και 7, στους οποίους ρητώς αναφέρονται οι έξι βουλευτές με την επιβεβαιωτική αίτησή τους.

- 43 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από τα επιχειρήματα που προέβαλε η Επιτροπή με τα υπομνήματά της και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι οι ορισμοί αποσαφηνίζουν το πεδίο εφαρμογής των συμφωνηθεισών υποχρεώσεων και καθορίζουν, από ουσιαστικής απόψεως, το περιεχόμενο της συμφωνίας, με αποτέλεσμα να έχουν «κανονιστικό χαρακτήρα», και ότι οι ορισμοί της «εκ προθέσεως παραβάσεως» στο έγγραφο 1 και «κάθε δυνατή εύλογη προσπάθεια» στα έγγραφα 4 και 7 θέτουν σε κίνδυνο τα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, δεδομένου ότι θα μπορούσαν να θεμελιώσουν τη συμβατική και εξωσυμβατική ευθύνη τους.
- 44 Συγκεκριμένα, οι εξηγήσεις αυτές δεν περιελήφθησαν στην προσβαλλόμενη απόφαση και δεν μπορούν να συναχθούν από τις περιλαμβανόμενες σε αυτήν, μεταξύ άλλων στο σημείο 2.1.4 της εν λόγω αποφάσεως, το οποίο αφορά ακριβώς τη στοιχειοθέτηση της ευθύνης των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων. Ο δικαστής της Ένωσης, ωστόσο, δεν υποχρεούται να λαμβάνει υπόψη, προκειμένου να εκτιμήσει κατά πόσον τηρήθηκε η υποχρέωση αιτιολογήσεως, τις συμπληρωματικές εξηγήσεις τις οποίες παρέσχε, μόλις κατά τη διάρκεια της δίκης, το όργανο που εξέδωσε την επίμαχη πράξη, διότι άλλως θα θιγόταν η κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ της Διοικήσεως και του δικαστή της Ένωσης και θα αποδυναμωνόταν ο έλεγχος νομιμότητας των πράξεων της Διοικήσεως (βλ. απόφαση της 6ης Ιουλίου 2023, ΕΚΤ και Επιτροπή κατά ClientEarth, C-212/21 P και C-223/21 P, EU:C:2023:546, σκέψη 43 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 45 Επομένως, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν παρέχει στις προσφεύγουσες τη δυνατότητα να κατανοήσουν τους συγκεκριμένους λόγους που οδήγησαν στην απάλειψη των αποσπασμάτων αυτών, ούτε στον δικαστή της Ένωσης τη δυνατότητα να ασκήσει τον έλεγχό του επί της νομιμότητας των εν λόγω απαλείψεων, κατά την έννοια της νομολογίας που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 31, 34 και 36 ανωτέρω.
- 46 Επομένως, ορθώς οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, λόγω του ότι δεν παρέσχε επαρκείς εξηγήσεις από τις οποίες να προκύπτει με ποιον τρόπο η πρόσβαση στους επίμαχους ορισμούς θα μπορούσε να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά τα εμπορικά συμφέροντα, αντιστοίχως, της AstraZeneca και της Pfizer-BioNTech.
- 47 Όσον αφορά την αιτίαση ότι η Επιτροπή εφάρμοσε την εξαίρεση σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων στους ορισμούς κατά τρόπο μη συνεπή, η αιτίαση αυτή συμπίπτει με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, οπότε πρέπει να εξεταστεί στο πλαίσιο του λόγου αυτού.

Β. Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται μη δικαιολόγηση της εφαρμογής της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων και παράβαση του κανονισμού 1049/2001, καθόσον η Επιτροπή δεν περιορίστηκε σε αυστηρή ερμηνεία και εφαρμογή της προαναφερθείσας εξαιρέσεως

- 48 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες επικρίνουν τον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή εφάρμοσε την εξαίρεση σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων προκειμένου να απαλείψει από τις επίμαχες συμφωνίες ορισμένα τμήματα που αφορούσαν έξι κατηγορίες πληροφοριών, μεταξύ των οποίων:
- την τοποθεσία των εγκαταστάσεων παραγωγής·
 - τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας·

- τις προκαταβολές ή προπληρωμές·
 - τους όρους σχετικά με την ευθύνη και την αποζημίωση·
 - τα χρονοδιαγράμματα παράδοσης·
 - τους όρους σχετικά με τις δωρεές και τις μεταπωλήσεις.
- 49 Οι προσφεύγουσες προσάπτουν επίσης στην Επιτροπή ότι δεν δικαιολόγησε επαρκώς, στην προσβαλλόμενη απόφαση, την εφαρμογή της εν λόγω εξαιρέσεως.
- 50 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα ανωτέρω επιχειρήματα.

1. Επί της αρνήσεως παροχής προσβάσεως σε πληροφορίες σχετικά με την τοποθεσία των εγκαταστάσεων παραγωγής

- 51 Με το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, όπως προσαρμόστηκε, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η εξαίρεση σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων δεν αντιτίθεται στη γνωστοποίηση των πληροφοριών σχετικά με την τοποθεσία των εγκαταστάσεων παραγωγής και των υπεργολάβων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων.
- 52 Επιπλέον, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν την επάρκεια και το βάσιμο της αιτιολογίας που παρατίθεται ως προς το ζήτημα αυτό στην προσβαλλόμενη απόφαση. Στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν αναφέρεται ότι οι επίμαχες πληροφορίες είχαν ήδη καταστεί γνωστές στο κοινό. Η Επιτροπή δεν εκθέτει ούτε τους λόγους για τους οποίους οι πληροφορίες αυτές, άλλες πληροφορίες ή λεπτομερέστερες πληροφορίες σχετικά με την τοποθεσία των εγκαταστάσεων παραγωγής θα έπρεπε να θεωρηθούν εμπιστευτικές ούτε τους λόγους για τους οποίους η γνωστοποίηση των πληροφοριών αυτών, οι οποίες, ωστόσο, αφορούσαν τους πρώτους 18 μήνες της πανδημίας, θα μπορούσε να θίξει τα υφιστάμενα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων.
- 53 Οι προσφεύγουσες προσθέτουν ότι έχουν συμφέρον στη γνωστοποίηση των τοποθεσιών που μνημονεύονται στις επίμαχες συμφωνίες, οι οποίες έχουν ήδη δημοσιοποιηθεί, προκειμένου να μπορούν να τις συγκρίνουν με εκείνες των επίμαχων συμβάσεων. Επιπλέον, η γνωστοποίησή τους είναι σημαντική προκειμένου το κοινό να είναι σε θέση να εξακριβώσει πού επενδύθηκαν τα δημόσια κονδύλια και υπό ποιες συνθήκες πραγματοποιήθηκε η ανάπτυξη, παραγωγή, αποθήκευση και μεταφορά των πρώτων εμβολίων.
- 54 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα ανωτέρω επιχειρήματα.
- 55 Εν προκειμένω, πρέπει εξ αρχής να απορριφθεί ως αλυσιτελές το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι, κατ' ουσίαν, η γνωστοποίηση των πληροφοριών σχετικά με την τοποθεσία των εγκαταστάσεων παραγωγής των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων και με τις εμπορικές σχέσεις τους με τους υπεργολάβους τους δεν είναι ικανή να θίξει τα υφιστάμενα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων.
- 56 Συγκεκριμένα, το βάσιμο της εφαρμογής μιας από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα τα πραγματικά περιστατικά που υφίστανται κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως περί αρνήσεως παροχής προσβάσεως στα έγγραφα βάσει της εν λόγω εξαίρεσης (βλ. αποφάσεις της 11ης Μαΐου 2017, Σουηδία κατά

- Επιτροπής, C-562/14 P, EU:C:2017:356, σκέψη 63 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 6ης Φεβρουαρίου 2020, *Compañía de Tranvías de la Coruña* κατά Επιτροπής, T-485/18, EU:T:2020:35, σκέψη 36 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία) και με τα στοιχεία που μπορούσε να έχει στη διάθεσή του το θεσμικό όργανο κατά τον χρόνο εκδόσεως της απόφασης (πρβλ. απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2018, *CEE Bankwatch Network* κατά Επιτροπής, T-307/16, EU:T:2018:97, σκέψη 133 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), ήτοι, εν προκειμένω, στις 15 Φεβρουαρίου 2022.
- 57 Εν συνεχεία, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, ότι ορισμένες πληροφορίες σχετικά με τις εγκαταστάσεις παραγωγής και τους υπεργολάβους των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων είχαν ήδη καταστεί γνωστές στο κοινό μέσω ενός διαδραστικού χάρτη που είχε δημοσιευθεί στον ιστότοπο της Επιτροπής και σε δημόσιες εκθέσεις του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (EMA), με αποτέλεσμα λεπτομερέστερες πληροφορίες σχετικά με τις εγκαταστάσεις αυτές και τις εμπορικές σχέσεις των εν λόγω επιχειρήσεων με τους υπεργολάβους τους, οι οποίες απαλείφθηκαν εν προκειμένω, να μην αποτελούν ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες. Οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν εξέτασε τις ανωτέρω εκτιμήσεις.
- 58 Συναφώς, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή ανέφερε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η επιλογή να υπάρχει μια εγκατάσταση παραγωγής σε μια συγκεκριμένη τοποθεσία ή να χρησιμοποιηθεί ένας συγκεκριμένος υπεργολάβος ενέπιπτε στην εσωτερική επιχειρηματική στρατηγική των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων και ήταν αποτέλεσμα συγκεκριμένης οικονομικής επιλογής. Η ταυτότητα των εν λόγω εγκαταστάσεων και η οικονομική ή βιομηχανική σχέση τους με την οικεία επιχείρηση δεν εμπίπτουν στη δημόσια σφαίρα. Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η γνωστοποίηση πληροφοριών σχετικών με τις τοποθεσίες των εγκαταστάσεων παραγωγής των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, για παράδειγμα το άρθρο I.6.3 του εγγράφου 4 και τα παραρτήματα όλων των επίμαχων συμφωνιών τα οποία αφορούσαν τους υπεργολάβους των εν λόγω επιχειρήσεων, θα αποκάλυπτε στους ανταγωνιστές των εν λόγω επιχειρήσεων σημαντικά στοιχεία των βιομηχανικών δυνατοτήτων τους και θα μπορούσε να βλάψει τη βιομηχανική ικανότητά τους παραγωγής του εμβολίου ή ακόμη και να εμποδίσει, μακροπρόθεσμα, για οικονομικούς λόγους την πλήρη εκτέλεση των συμφωνιών που είχαν συναφθεί.
- 59 Κατόπιν μελέτης του πλήρους κειμένου των επίμαχων συμφωνιών, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι αυτές προσδιορίζουν, με διαφορετικό βαθμό λεπτομέρειας, την ταυτότητα και την τοποθεσία των εγκαταστάσεων παραγωγής των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων και των διαφόρων υπεργολάβων ή εταίρων τους, καθώς και, κατά περίπτωση, την κατανομή των καθηκόντων μεταξύ των απαριθμούμενων φορέων. Επιπλέον, σε ορισμένες περιπτώσεις, στο στάδιο της σύμβασης αγοράς πραγματοποιήθηκαν αλλαγές σε σχέση με τη συμφωνία προαγοράς, όπως προσθήκες ή αλλαγές όσον αφορά την τοποθεσία ή τους εταίρους.
- 60 Επομένως, ορθώς η Επιτροπή έκρινε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι οι πληροφορίες σχετικά με την τοποθεσία των εγκαταστάσεων παραγωγής και των υπεργολάβων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, οι οποίες είχαν απαλειφθεί από τις επίμαχες συμφωνίες, αφορούσαν τις εμπορικές σχέσεις τους και, εν τέλει, την παραγωγική ικανότητά τους καθώς και τη βιομηχανική και εμπορική στρατηγική τους.
- 61 Όπως υπομνήσθηκε με τη σκέψη 33 ανωτέρω, η προστασία που πρέπει να διασφαλίζεται στα εμπορικά συμφέροντα, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, μπορεί να καλύπτει τέτοιες πληροφορίες.

- 62 Εξάλλου, οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στις επίμαχες συμφωνίες δεν μπορούν να θεωρηθούν παρωχημένες (πρβλ. αποφάσεις της 7ης Ιουλίου 2015, Axa Versicherung κατά Επιτροπής, T-677/13, EU:T:2015:473, σκέψη 154 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και διάταξη της 12ης Ιουλίου 2018, RATP κατά Επιτροπής, T-250/18 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:458, σκέψεις 55 και 57). Συγκεκριμένα, οι πληροφορίες αυτές ανάγονταν σε χρονικό διάστημα μικρότερο των δύο ετών και, όπως προκύπτει από την απάντηση της Επιτροπής σε ερώτηση η οποία τέθηκε στο πλαίσιο μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, οι περισσότερες από τις επίμαχες συμφωνίες βρίσκονταν ακόμη υπό εκτέλεση κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 63 Το συμπέρασμα που διατυπώνεται στη σκέψη 60 ανωτέρω δεν αναιρείται ούτε από τη δημοσίευση, στον ιστότοπο της Επιτροπής, ενός διαδραστικού χάρτη που απεικονίζει τις «ικανότητες παραγωγής εμβολίων κατά της νόσου COVID-19 στην [Ένωση]» (interactive map showing the production capacities of COVID-19 vaccines in the EU).
- 64 Πράγματι, όπως επιβεβαίωσε η Επιτροπή απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου στο πλαίσιο μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, ο διαδραστικός χάρτης δεν περιέχει πληροφορίες σχετικά με την τοποθεσία στο έδαφος της Ένωσης των εγκαταστάσεων παραγωγής εμβολίων κατά της νόσου COVID-19 που προβλέπονται στις επίμαχες συμφωνίες. Στην καλύτερη περίπτωση, όπως παραδέχθηκε η Επιτροπή, από την εφαρμογή του φίλτρου «contracted by APA manufacturer» (συμβεβλημένη με παρασκευαστή που έχει συνάψει συμφωνία προαγοράς) προκύπτει μία μόνο τοποθεσία παραγωγής, στη Γερμανία, η οποία δεν προβλέπεται στις συμφωνίες στις οποίες ζήτησαν πρόσβαση οι προσφεύγουσες.
- 65 Ως εκ τούτου, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, ο διαδραστικός χάρτης δεν αναφέρει ούτε την ακριβή τοποθεσία των εγκαταστάσεων παραγωγής των εμβολίων κατά της νόσου COVID-19 οι οποίες αποτελούν το αντικείμενο των επίμαχων συμβάσεων ούτε τα ονόματα των τυχόν εμπλεκόμενων υπεργολάβων.
- 66 Εξάλλου, μολοντί οι δημόσιες εκθέσεις του EMA για τα διάφορα εμβόλια COVID-19 περιέχουν πληροφορίες σχετικά με τοποθεσίες παραγωγής, εντούτοις το ως άνω γεγονός δεν δύναται, αυτό καθεαυτό, να υποχρεώσει την Επιτροπή να γνωστοποιήσει το σύνολο των πληροφοριών σχετικά με την τοποθεσία των εγκαταστάσεων παραγωγής και των υπεργολάβων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων [πρβλ. απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2019, EKT κατά Espírito Santo Financial (Πορτογαλία), C-442/18 P, EU:C:2019:1117, σκέψη 56].
- 67 Επομένως, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον απάλειψε πληροφορίες σχετικά με την τοποθεσία των εγκαταστάσεων παραγωγής και των υπεργολάβων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων.
- 68 Τέλος, δεδομένου ότι οι πληροφορίες σχετικά με την τοποθεσία των εγκαταστάσεων παραγωγής και των υπεργολάβων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων δεν δημοσιοποιήθηκαν από την Επιτροπή μέσω του διαδραστικού χάρτη, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη όσον αφορά τον εν λόγω χάρτη.
- 69 Κατόπιν των προεκτεθέντων, το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

70 Τέλος, στο μέτρο που τα επιχειρήματα των προσφευγουσών σχετικά με το συμφέρον για γνωστοποίηση των πληροφοριών που απαλείφθηκαν όσον αφορά την τοποθεσία των εγκαταστάσεων παραγωγής συμπίπτουν με τα επιχειρήματα που προβάλλονται στο πλαίσιο του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, τα εν λόγω επιχειρήματα θα εξεταστούν στο πλαίσιο του λόγου αυτού (βλ. σκέψη 210 κατωτέρω).

2. Επί της μερικής αρνήσεως παροχής προσβάσεως στους όρους σχετικά με τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας

71 Με το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν την επάρκεια και το βάσιμο της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως για τη δικαιολόγηση της μερικής απάλειψης των όρων σχετικά με τη διανοητική ιδιοκτησία βάσει της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.

72 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι εκτιμήσεις που διατυπώνονται στην προσβαλλόμενη απόφαση, σύμφωνα με τις οποίες η γνωστοποίηση των πληροφοριών που απαλείφθηκαν ενείχε τον κίνδυνο προσβολής των εμπορικών συμφερόντων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, δεδομένου ότι η γνωστοποίηση θα αύξανε την πίεση που ασκείται στις εν λόγω επιχειρήσεις προκειμένου να καταστήσουν προσβάσιμο ένα μέρος της τεχνογνωσίας τους και θα είχε αρνητικές συνέπειες για τη βιομηχανική ικανότητά τους, είναι υποθετικές. Επιπλέον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή δεν παρέθεσε τα στοιχεία των όρων σχετικά με τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας τα οποία θα εξηγούσαν τους συγκεκριμένους και ειδικούς λόγους για τη μη γνωστοποίησή τους.

73 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα ανωτέρω επιχειρήματα.

α) Επί της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως

74 Το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι, με την επιβεβαιωτική αίτηση, οι έξι βουλευτές ζήτησαν ρητώς τη γνωστοποίηση των όρων σχετικά με τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας.

75 Εν προκειμένω, η Επιτροπή, με την προσβαλλόμενη απόφαση, απάλειψε εν μέρει τους όρους σχετικά με τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας στα έγγραφα 1, 4, 6, 7, 8, 11, 12 και 13.

76 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή ανέφερε ότι οι πληροφορίες που απαλείφθηκαν βάσει της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων περιείχαν ευαίσθητα από εμπορικής απόψεως στοιχεία, όπως στοιχεία σχετικά με τη διανοητική ιδιοκτησία. Η Επιτροπή επισήμανε επίσης, στο τμήμα της προσβαλλομένης αποφάσεως το οποίο αφορά τους κινδύνους σχετικά με την οργάνωση και τη βιομηχανική ικανότητα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, ότι η γνωστοποίηση της περιγραφής, στις επίμαχες συμφωνίες, των αμοιβαίων υποχρεώσεων των συμβαλλομένων σε θέματα διανοητικής ιδιοκτησίας θα αποκάλυπτε στους ανταγωνιστές των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων σημαντικά στοιχεία της βιομηχανικής ικανότητάς τους και θα μπορούσε να βλάψει τη βιομηχανική ικανότητά τους παραγωγής του εμβολίου ή ακόμη και να εμποδίσει, μακροπρόθεσμα, για οικονομικούς λόγους την πλήρη εκτέλεση των συμβάσεων που είχαν συναφθεί. Οι όροι αυτοί προβλέπουν είτε το αποκλειστικό δικαίωμα της οικείας επιχειρήσεως να απολαύει των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας που απορρέουν από την παραγωγή του εμβολίου είτε τη χορήγηση άδειας εκμετάλλευσης μέρους των δικαιωμάτων αυτών. Η οικεία επιχείρηση θα μπορούσε να γίνει αποδέκτης αιτημάτων για τη

χορήγηση είτε παρεκκλίσεων από την αποκλειστικότητα προς τον σκοπό μεταγενέστερων κλινικών δοκιμών είτε συμπληρωματικών αδειών και, ως εκ τούτου, να δεχθεί αυξανόμενες πιέσεις εκ μέρους των ανταγωνιστών της προκειμένου να δημοσιοποιήσει μέρος της τεχνογνωσίας της. Τα αιτήματα αυτά θα καθίσταντο συχνότερα λόγω των αυξανόμενων αναγκών σε εμβόλια εξαιτίας της παγκόσμιας εξάπλωσης της πανδημίας.

- 77 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή παρέσχε συνοπτικές εξηγήσεις, χωρίς να γνωστοποιήσει το περιεχόμενο των φράσεων ή των τμημάτων φράσεων που απαλείφθηκαν, κατά τρόπον ώστε η εξαίρεση σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων να απολέσει τον ουσιαστικό σκοπό της σε σχέση με τη φύση των εν μέρει απαλειφθέντων όρων σχετικά με τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας. Ομοίως, η Επιτροπή παρέσχε λεπτομερείς εξηγήσεις όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο η γνωστοποίησή τους μπορούσε να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά τα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων.
- 78 Εξάλλου, μολονότι η Επιτροπή υποχρεούται να εκθέτει τους λόγους που δικαιολογούν την εφαρμογή, σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, μιας από τις εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως, τις οποίες προβλέπει ο κανονισμός 1049/2001, εντούτοις δεν υποχρεούται να παρέχει πληροφορίες που βαίνουν πέραν αυτού που είναι αναγκαίο για την κατανόηση, από τον αιτούντα την πρόσβαση, των λόγων βάσει των οποίων εξέδωσε την απόφασή της και για τον έλεγχο, από το Γενικό Δικαστήριο, της νομιμότητας της αποφάσεως αυτής (απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2008, Τερεζάκης κατά Επιτροπής, T-380/04, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2008:19, σκέψη 119).
- 79 Επομένως, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως παρέχει τη δυνατότητα στις μεν προσφεύγουσες να κατανοήσουν τους ειδικούς λόγους που οδήγησαν την Επιτροπή στο να απαλείψει, εν μέρει, στις επίμαχες συμφωνίες, τους όρους σχετικά με τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, στον δε δικαστή της Ένωσης να ασκήσει τον έλεγχο νομιμότητας των εν λόγω απαλείψεων, κατά την έννοια της νομολογίας που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 34, 35 και 78 ανωτέρω.
- 80 Ως εκ τούτου, η αιτίαση που αφορά ανεπαρκή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως ως προς το ζήτημα αυτό πρέπει να απορριφθεί.

β) Επί του βάσιμου της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως

- 81 Όσον αφορά το βάσιμο των λόγων που προέβαλε η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, προκειμένου να δικαιολογήσει τη μερική απάλειψη των όρων σχετικά με τη διανοητική ιδιοκτησία, θα πρέπει να εξεταστεί αν η Επιτροπή παρέσχε πειστικές εξηγήσεις όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο η πρόσβαση στις απαλειφθείσες πληροφορίες θα μπορούσε να θίξει, συγκεκριμένα και ουσιαστικά, την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων και αν η προβαλλόμενη προσβολή μπορεί να θεωρηθεί ευλόγως προβλέψιμη και όχι αμιγώς υποθετική (πρβλ. απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 2020, Bronckers κατά Επιτροπής, T-166/19, EU:T:2020:557, σκέψη 58).
- 82 Σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύεται στις σκέψεις 30 και 31 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να αποδείξει την ύπαρξη βέβαιου κινδύνου να θιγεί η προστασία των εμπορικών συμφερόντων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων.

- 83 Αρκεί η προσβαλλόμενη απόφαση να περιέχει απτά στοιχεία από τα οποία να μπορεί να συναχθεί ότι ο κίνδυνος προσβολής των εμπορικών συμφερόντων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων ήταν, κατά τον χρόνο εκδόσεώς της, ευλόγως προβλέψιμος και όχι αμιγώς υποθετικός και να αναφέρει την ύπαρξη, κατά την ημερομηνία αυτή, αντικειμενικών λόγων που να καθιστούν δυνατή την εύλογη πρόβλεψη ότι αυτές οι προσβολές θα επέρχονταν σε περίπτωση δημοσιοποίησης των ζητούμενων από τις προσφεύγουσες πληροφοριών (πρβλ. απόφαση της 7ης Ιουνίου 2011, Toland κατά Κοινοβουλίου, T-471/08, EU:T:2011:252, σκέψεις 78 και 79).
- 84 Εν προκειμένω, όπως επισημαίνεται στη σκέψη 76 ανωτέρω, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η Επιτροπή αρνήθηκε να παράσχει πλήρη πρόσβαση στους επίμαχους όρους, προκειμένου να αποφύγει τον κίνδυνο διατάραξης των τυχόν στρατηγικών θέσεων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων όσον αφορά την εκμετάλλευση των δικαιωμάτων τους, σε μια εποχή η οποία χαρακτηριζόταν από μεγάλη ζήτηση για τα εμβόλια κατά της νόσου COVID-19 και κατά την οποία ήταν πιθανό να υποβληθούν αιτήσεις χορήγησης αδειών από τρίτες εταιρίες.
- 85 Κατόπιν μελέτης του πλήρους κειμένου των επίμαχων συμβάσεων, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, μολονότι οι όροι σχετικά με τη διανοητική ιδιοκτησία, είτε αυτοί περιλαμβάνονται υπό τον τίτλο «Εκμετάλλευση των αποτελεσμάτων» της συμφωνίας ή/και υπό τον τίτλο «Δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας», παρουσιάζουν ομοιότητες, δεν είναι, ωστόσο, πανομοιότυποι, όπως προκύπτει, ενδεχομένως, από διάφορες προσθήκες. Επιπλέον, οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν ούτε το πλαίσιο της μεγάλης ζήτησης εμβολίων κατά της νόσου COVID-19 ούτε το γεγονός ότι η υποβολή αιτήσεων για τη χορήγηση αδειών ήταν πιθανή. Ομοίως δεν αμφισβητούν ούτε το γεγονός ότι ο κίνδυνος προσβολής των εμπορικών συμφερόντων συγκεκριμένης επιχειρήσεως είναι ατομικός για την επιχείρηση αυτή.
- 86 Εξάλλου, από τις διευκρινίσεις που παρέσχε η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι προέβη σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση της αιτήσεως προσβάσεως στις επίμαχες συμφωνίες και ότι, όσον αφορά τους όρους σχετικά με τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, στηρίχθηκε σε περιστάσεις που προσιδιάζουν στη συγκεκριμένη περίπτωση και αφορούν ειδικώς τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, προκειμένου να αποδείξει την ύπαρξη ευλόγως προβλέψιμου και μη υποθετικού κινδύνου για την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των εν λόγω επιχειρήσεων.
- 87 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι εξηγήσεις που παρέσχε η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση σχετικά με την ύπαρξη ευλόγως προβλέψιμου και μη υποθετικού κινδύνου για την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, σχετιζόμενου με την πλήρη γνωστοποίηση των όρων σχετικά με τη διανοητική ιδιοκτησία, είναι βάσιμες.
- 88 Όσον αφορά την αιτίαση με την οποία προβάλλεται ότι η Επιτροπή εφάρμοσε την εξαίρεση σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων κατά τρόπο μη συνεπή, η αιτίαση αυτή συμπίπτει με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, οπότε πρέπει να εξεταστεί στο πλαίσιο του λόγου αυτού.
- 89 Κατόπιν των προεκτεθέντων, το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

3. Επί της μερικής αρνήσεως παροχής προσβάσεως στους όρους σχετικά με τις προκαταβολές ή τις προπληρωμές

- 90 Με το τέταρτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν την επάρκεια της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως και το βάσιμό της για τη δικαιολόγηση της μερικής απάλειψης των όρων σχετικά με τις προκαταβολές (down payments) ή τις προπληρωμές (advance payments) από «ορισμένες» εκ των επίμαχων συμφωνιών βάσει της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 91 Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν τις εκτιμήσεις που παρατίθενται στην προσβαλλόμενη απόφαση, σύμφωνα με τις οποίες η γνωστοποίηση των πληροφοριών που απαλείφθηκαν ενείχε κίνδυνο προσβολής των εμπορικών συμφερόντων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, δεδομένου ότι θα καθιστούσε δυνατό τον προσδιορισμό της συνολικής αξίας της επίμαχης συμβάσεως και της τιμής ανά δόση και θα αποκάλυπτε τις στρατηγικές και τις δομές τιμολόγησης των εν λόγω επιχειρήσεων, γεγονός το οποίο θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο τις διαπραγματεύσεις τους στην παγκόσμια αγορά και να χρησιμοποιηθεί σε βάρος τους από τους ανταγωνιστές τους. Οι προσφεύγουσες επισημαίνουν ότι η Επιτροπή γνωστοποίησε το ποσό των προκαταβολών ή προπληρωμών «ορισμένων» από τις επίμαχες συμφωνίες και ότι «ορισμένα» από τα ποσά αυτά ήταν γνωστά λόγω διαρροής πληροφοριών σε ένα μέσο κοινωνικής δικτύωσης και στα μέσα ενημέρωσης (βλ. σκέψη 8 ανωτέρω). Ωστόσο, η Επιτροπή δεν επιβεβαίωσε ότι, με βάση τις πληροφορίες σχετικά με τις απαλειφθείσες προκαταβολές ή προπληρωμές, ήταν πράγματι δυνατό να υπολογιστεί η τιμή ανά δόση ή να εξαχθούν άλλα ευαίσθητα από εμπορικής απόψεως συμπεράσματα, ιδίως όσον αφορά τις τιμολογιακές στρατηγικές των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων. Στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγουσες επισημαίνουν ότι το τίμημα το οποίο θα βάρυνε τα κράτη μέλη δεν γνωστοποιήθηκε. Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή δεν εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους ο κίνδυνος προσβολής των εμπορικών συμφερόντων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων ήταν προβλέψιμος και μη υποθετικός.
- 92 Οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι δεν διευκρίνισε με ποιον τρόπο η γνωστοποίηση των προκαταβολών ή των προπληρωμών θα μπορούσε να αποκαλύψει πληροφορίες σχετικά με την τρέχουσα κατάσταση των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων και την αγορά των εμβολίων κατά της νόσου COVID-19.
- 93 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο κίνδυνος να θιγούν τα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεών τους με αγοραστές σε τρίτες χώρες δεν εμπίπτει στην εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 και είναι υποθετικός.
- 94 Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν τις εκτιμήσεις που διατυπώνονται στην προσβαλλόμενη απόφαση, σύμφωνα με τις οποίες η πλήρης γνωστοποίηση των όρων των συμφωνιών προαγοράς σχετικά με τις προκαταβολές ή τις προπληρωμές θα έθετε την οικεία επιχείρηση σε μειονεκτική θέση έναντι των ανταγωνιστών της, αποκαλύπτοντας τον βαθμό οικονομικού κινδύνου τον οποίο είχε αναλάβει με τη σύναψη της επίμαχης συμφωνίας και παρέχοντας ενδείξεις για την τιμολογιακή στρατηγική της. Κατά την άποψή τους, τα στοιχεία αυτά δεν εξηγούν τους λόγους για τους οποίους η γνωστοποίηση των ανωτέρω πληροφοριών θα μπορούσε να θίξει συγκεκριμένα τα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων ή να αποκαλύψει ευαίσθητες πληροφορίες σχετικά με τη διάρθρωση του κόστους τους.

- 95 Στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, ακόμη και αν υπήρχε οποιοσδήποτε δικαιολογητικός λόγος για την απόσυρση, στις συμφωνίες προαγοράς, των όρων σχετικά με τις προκαταβολές ή τις προπληρωμές όταν οι συμφωνίες αυτές ήταν σε ισχύ, ο δικαιολογητικός αυτός λόγος δεν υφίστατο πλέον κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Εξάλλου, οι πληροφορίες αυτές δεν θα μπορούσαν να είναι κρίσιμες για μελλοντικές διαπραγματεύσεις. Οι προσφεύγουσες υπογραμμίζουν ότι δεν ζήτησαν πρόσβαση στις επίμαχες συμφωνίες πριν από την υπογραφή τους και ότι οι συμβάσεις αγοράς είχαν ήδη υπογραφεί κατά την ημερομηνία εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως.
- 96 Τέλος, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι δεν προέβη σε στάθμιση του συμφέροντος των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων προς διαφύλαξη του εμπιστευτικού χαρακτήρα των όρων σχετικά με τις προκαταβολές ή τις προπληρωμές και του δημοσίου συμφέροντος για διαφάνεια και ότι δεν δικαιολόγησε την υπεροχή του πρώτου έναντι του δεύτερου.
- 97 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα ανωτέρω επιχειρήματα.

α) Επί της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης αποφάσεως

- 98 Το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι, με την επιβεβαιωτική αίτηση, οι έξι βουλευτές αμφισβήτησαν τους λόγους της μερικής άρνησης παροχής προσβάσεως στις πληροφορίες σχετικά με τις περιλαμβανόμενες στις επίμαχες συμφωνίες τιμές, οι οποίοι εκτίθενται στην απάντηση της 9ης Ιουνίου 2021 στην αρχική αίτησή τους.
- 99 Εν προκειμένω, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή απάλειψε εν μέρει τους όρους σχετικά με τις τιμές και τις λεπτομέρειες πληρωμής σε όλες τις επίμαχες συμφωνίες, με εξαίρεση το έγγραφο 10, δεδομένου ότι το έγγραφο αυτό δεν αφορούσε τις τιμές. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή απάλειψε το ποσό των προκαταβολών ή των προπληρωμών στα έγγραφα 2, 3, 4, 12 και 13, αλλά το αποκάλυψε στα έγγραφα 1, 5 και 6. Εξάλλου, η Επιτροπή απάλειψε διάφορες πληροφορίες στις επίμαχες συμφωνίες οι οποίες αφορούσαν, κατά περίπτωση, την τιμή ανά δόση, την τιμή παράδοσης, τη συνολική τιμή ή το συνολικό κόστος, το ποσό το οποίο βάρυνε τα κράτη μέλη και τα χρονοδιαγράμματα πληρωμής.
- 100 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, κατ' αρχάς, η Επιτροπή επισήμανε ότι οι πληροφορίες που απαλείφθηκαν βάσει της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων περιείχαν ευαίσθητα από εμπορικής απόψεως στοιχεία σχετικά, μεταξύ άλλων, με τις επιμέρους τιμές και τις επιμέρους τιμές ανά δόση, με το συνολικό εκτιμώμενο κόστος των προϊόντων και με τη μεθοδολογία όσον αφορά το κόστος. Η Επιτροπή ανέφερε ότι η γνωστοποίηση των πληροφοριών που απαλείφθηκαν θα μπορούσε να υπονομεύσει την ανταγωνιστική θέση των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων στην παγκόσμια αγορά παραγωγής και εμπορίας εμβολίων κατά της νόσου COVID-19.
- 101 Εν συνεχεία, η Επιτροπή, στο τμήμα που αφορούσε ακριβώς τους χρηματοοικονομικούς κινδύνους, επισήμανε ότι οι διατάξεις σχετικά με τις τιμές και τις προϋποθέσεις αγοράς οι οποίες περιλαμβάνονταν στις συμφωνίες προαγοράς εξακολουθούσαν να ισχύουν για τις μεταγενέστερες συμβάσεις αγοράς. Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι οι σχετικές με τις τιμές πληροφορίες είχαν απαλειφθεί, διότι η γνωστοποίησή τους θα επέτρεπε στους τρίτους να συναγάγουν συμπεράσματα όσον αφορά τις εμπορικές και τιμολογιακές στρατηγικές των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, τα οποία θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν οι ανταγωνιστές των εν λόγω

επιχειρήσεων για να σχεδιάσουν τις δικές τους στρατηγικές, όπερ θα υπονόμει σοβαρά τις εν εξελίξει και τις μελλοντικές διαπραγματεύσεις των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων με άλλους αγοραστές στη διεθνή αγορά.

- 102 Όσον αφορά, ειδικότερα, τις προκαταβολές ή τις προπληρωμές που περιλαμβάνονταν στις συμφωνίες προαγοράς, ήτοι τη συνεισφορά η οποία προερχόταν από πόρους της βοήθειας έκτακτης ανάγκης (βλ. σκέψεις 2 και 3 ανωτέρω), η Επιτροπή δήλωσε ότι είχε δημοσιοποιήσει την εν λόγω συνεισφορά για όλες σχεδόν τις σχετικές συμβάσεις. Το συνολικό ποσό των προκαταβολών αυτών ανερχόταν περίπου σε 2,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Η Επιτροπή ανέφερε ότι, στην περίπτωση των συμβάσεων στις οποίες είχε απαλειφθεί η προκαταβολή, οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις είχαν εκθέσει συγκεκριμένους λόγους προκειμένου να δικαιολογήσουν τον εμπιστευτικό από εμπορικής απόψεως χαρακτήρα του εν λόγω ποσού. Ειδικότερα, με βάση το ποσό της προκαταβολής, θα ήταν δυνατό να εκτιμηθεί, σε συνάρτηση με τις πρακτικές της αγοράς, και να προσδιοριστεί η συνολική αξία της σύμβασης και τελικά η τιμή ανά δόση, οι οποίες θα συνιστούσαν ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες για όλες τις επιχειρήσεις. Τούτο θα μπορούσε να έχει αρνητικό αντίκτυπο στις διαπραγματεύσεις των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων με άλλους αγοραστές και θα μπορούσε να αποβεί επιζήμιο για το σύνολο των δραστηριοτήτων των εν λόγω επιχειρήσεων, στο μέτρο που θα αποκαλύπτονταν οι στρατηγικές και οι δομές τους τιμολόγησης. Οι δυσχέρειες αυτές για τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις θα μπορούσαν, με τη σειρά τους, να θέσουν σε κίνδυνο την εκτέλεση των εν λόγω συμβάσεων.
- 103 Επιπλέον, η Επιτροπή εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους προέβη στην απάλειψη ορισμένων συγκεκριμένων στοιχείων σχετικά με τις προκαταβολές, ήτοι στα έγγραφα 3 και 6. Οι απαλείψεις αυτές αφορούσαν συγκεκριμένες πτυχές των συμβάσεων σχετικές με το κόστος που συνδέεται με τη διαδικασία παραγωγής της οικείας επιχείρησης ή με το γεγονός ότι παραδόσεις και συζητήσεις με την οικεία επιχείρηση βρίσκονταν σε εξέλιξη κατά την ημερομηνία εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Ο σκοπός αυτών των απαλείψεων ήταν να διασφαλιστεί η ορθή εκτέλεση της επίμαχης σύμβασης.
- 104 Εν συνεχεία, η Επιτροπή επισήμανε ότι, κατά τη νομολογία, ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες σχετικές, μεταξύ άλλων, με τις εμπορικές στρατηγικές των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων ή με τις εμπορικές σχέσεις τους προστατεύονται από το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Εξάλλου, οι πιθανοί εμπορικοί κίνδυνοι, οι εφαρμοζόμενες τιμές και τα κατώτατα όρια των οικονομικών δεσμεύσεων που συμφωνήθηκαν στο πλαίσιο μιας ευαίσθητου χαρακτήρα σύμβασης θα μπορούσαν επίσης να συνιστούν ευαίσθητα εμπορικά στοιχεία, ιδίως για συμβάσεις που βρίσκονται ακόμη στο στάδιο της εκτέλεσης. Εν προκειμένω, η γνωστοποίηση των εν λόγω αποσπασμάτων των συμφωνιών προαγοράς θα έθετε σαφώς την οικεία επιχείρηση σε μειονεκτική θέση έναντι των ανταγωνιστών της, δεδομένου ότι το επίπεδο χρηματοοικονομικού κινδύνου το οποίο αναλαμβάνει η εν λόγω επιχείρηση και πληροφορίες σχετικά με την τιμολογιακή στρατηγική της θα περιέρχονταν σε γνώση τους. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η Επιτροπή έκρινε ότι ορισμένες χρηματοοικονομικές πτυχές των συμβάσεων έπρεπε να εξακολουθήσουν να προστατεύονται δυνάμει της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων.
- 105 Τέλος, η Επιτροπή έκρινε ότι το γεγονός ότι τρεις συμφωνίες προαγοράς είχαν διαρρεύσει στα μέσα ενημέρωσης δεν ήταν κρίσιμο.
- 106 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή παρέσχε λεπτομερείς εξηγήσεις όσον αφορά τη φύση των πληροφοριών σχετικά με τις απαλειφθείσες προκαταβολές και προπληρωμές και τον τρόπο με τον οποίο η γνωστοποίηση των εν λόγω πληροφοριών θα μπορούσε να θίξει συγκεκριμένα και

ουσιαστικά τα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, είτε μεταξύ τους είτε μεταξύ αυτών και τρίτων φαρμακευτικών εταιριών με τις οποίες βρίσκονταν σε ανταγωνισμό. Επιπλέον, οι εξηγήσεις αυτές έλαβαν υπόψη τις ανταλλαγές απόψεων μεταξύ της Επιτροπής και των έξι βουλευτών. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους οι συμφωνίες προαγοράς ήταν κρίσιμες για τις μεταγενέστερες συμβάσεις αγοράς καθώς και στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων με αγοραστές σε τρίτες χώρες, όπως επίσης τους λόγους για τους οποίους οι πληροφορίες που διέρρευσαν στα μέσα ενημέρωσης δεν μπορούσαν να δικαιολογήσουν την παρέκκλιση από την εμπιστευτικότητα των εν λόγω πληροφοριών.

- 107 Επομένως, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως παρέχει στις μεν προσφεύγουσες τη δυνατότητα να κατανοήσουν τους συγκεκριμένους λόγους που οδήγησαν την Επιτροπή στο να απαλείψει, εν μέρει, στις επίμαχες συμφωνίες, τους όρους σχετικά με τις προκαταβολές και τις προπληρωμές, στον δε δικαστή της Ένωσης τη δυνατότητα να ασκήσει τον έλεγχο νομιμότητας των εν λόγω απαλείψεων, κατά την έννοια της νομολογίας που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 34, 35 και 78 ανωτέρω.
- 108 Ως εκ τούτου, η αιτίαση που στηρίζεται σε ανεπαρκή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως ως προς το ζήτημα αυτό πρέπει να απορριφθεί.

β) Επί του βάσιμου της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως

- 109 Όσον αφορά το βάσιμο των λόγων που προέβαλε η Επιτροπή προκειμένου να δικαιολογήσει τη μερική απάλειψη των όρων σχετικά με τις προκαταβολές ή τις προπληρωμές, πρέπει να καθοριστεί αν, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 30, 31, 81 και 83 ανωτέρω, η Επιτροπή παρέσχε πειστικές εξηγήσεις ως προς το γεγονός ότι η πρόσβαση στις απαλειφθείσες πληροφορίες θα μπορούσε να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων και ως προς το γεγονός ότι η προβαλλόμενη προσβολή θα μπορούσε να θεωρηθεί ευλόγως προβλέψιμη και μη αμιγώς υποθετική.
- 110 Εν προκειμένω, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 100 έως 105 ανωτέρω, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η Επιτροπή αρνήθηκε την πλήρη πρόσβαση στους επίμαχους όρους, μεταξύ των οποίων στα χρονοδιαγράμματα και τις λεπτομέρειες πληρωμής, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος να αποκαλυφθούν ευαίσθητα οικονομικά στοιχεία των επίμαχων συμβάσεων, και, εν τέλει, στοιχεία σχετικά με την εμπορική και τιμολογιακή στρατηγική των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων σε μια εποχή η οποία χαρακτηριζόταν από μεγάλη ζήτηση για τα εμβόλια κατά της νόσου COVID-19 και κατά την οποία βρίσκονταν σε εξέλιξη ή, τουλάχιστον, ήταν πιθανές διαπραγματεύσεις με αγοραστές σε τρίτες χώρες.
- 111 Κατόπιν μελέτης του πλήρους κειμένου των επίμαχων συμβάσεων, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι όροι σχετικά με τις προκαταβολές ή τις προπληρωμές, καθώς και με τις λεπτομέρειες και τα χρονοδιαγράμματα πληρωμής, είναι διαφορετικοί. Εξάλλου, οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν ούτε το πλαίσιο της μεγάλης ζήτησης εμβολίων κατά της νόσου COVID-19 ούτε το γεγονός ότι οι διαπραγματεύσεις με αγοραστές σε τρίτες χώρες βρίσκονταν σε εξέλιξη ή, τουλάχιστον, ήταν πιθανές κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 112 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, το γεγονός ότι οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις κατέστη δυνατό να λάβουν προκαταβολές από δημόσιους πόρους, προκειμένου να αναπτύξουν εμβόλια κατά της νόσου COVID-19, δεν είναι ικανό, αυτό καθεαυτό, να αποκλείσει

τον ευαίσθητο από εμπορικής απόψεως χαρακτήρα των όρων σχετικά με τις προκαταβολές ή τις προπληρωμές ή να έχει ως συνέπεια να θεωρηθεί ότι τα εμπορικά συμφέροντά τους δεν μπορούν να προστατευθούν.

- 113 Συναφώς, κατά τη νομολογία, αν μια επιχείρηση της οποίας το κεφάλαιο ανήκει σε δημόσιες αρχές δύναται να έχει εμπορικά συμφέροντα που μπορούν να προστατευθούν στην ίδια βάση με αυτά μιας ιδιωτικής επιχείρησης (πρβλ. απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2018, CEE Bankwatch Network κατά Επιτροπής, T-307/16, EU:T:2018:97, σκέψη 108), το ίδιο πρέπει a fortiori να ισχύει και για μια ιδιωτική επιχείρηση, ακόμη και αν συμβάλλει στην εκπλήρωση καθηκόντων δημοσίου συμφέροντος (απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2018, Falcon Technologies International κατά Επιτροπής, T-875/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:877, σκέψη 49).
- 114 Ομοίως, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι οι πληροφορίες σχετικά με τις τιμές των εμβολίων είχαν διαρρεύσει στα μέσα ενημέρωσης.
- 115 Συγκεκριμένα, η άνευ αδειάς δημοσιοποίηση ενός εγγράφου δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια το να καταστήσει προσβάσιμο στο κοινό ένα έγγραφο καλυπτόμενο από κάποια από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 (απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2013, Beninca κατά Επιτροπής, T-561/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:558, σκέψη 55).
- 116 Επιπλέον, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι, τον Σεπτέμβριο και τον Οκτώβριο του 2022, ήτοι έξι και πλέον μήνες μετά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, δύο επιχειρήσεις (η AstraZeneca και η Curevac), αντιστοίχως, είτε δήλωσαν ότι δεν αποτελούσε πρόβλημα η δημοσιοποίηση της συμφωνίας τους προαγοράς είτε αποκάλυψαν «όλες τις λεπτομέρειες σχετικά με την προκαταβολή που έλαβαν», γεγονός το οποίο, κατά τις προσφεύγουσες, αποδεικνύει ότι η γνωστοποίηση των πληροφοριών σχετικά με τις προκαταβολές δεν αποτελούσε κίνδυνο για τα εμπορικά συμφέροντα της οικείας επιχειρήσεως.
- 117 Συγκεκριμένα, όπως εκτίθεται στη σκέψη 56 ανωτέρω, το βάσιμο της εφαρμογής της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων πρέπει να εκτιμηθεί με γνώμονα τα διαθέσιμα πραγματικά στοιχεία κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και όχι με βάση τυχόν δηλώσεις ορισμένων από τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις που πραγματοποιήθηκαν έξι και πλέον μήνες μετά την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως αυτής και των οποίων οι αντίστοιχες προκαταβολές είχαν, εν πάση περιπτώσει, γνωστοποιηθεί από την Επιτροπή.
- 118 Επομένως, ορθώς η Επιτροπή έκρινε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η πλήρης γνωστοποίηση των όρων σχετικά με τις προκαταβολές ή τις προπληρωμές θα μπορούσε να παράσχει στους ανταγωνιστές των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων καθώς και σε τρίτους αγοραστές ευαίσθητες από εμπορική απόψεως πληροφορίες σχετικά με τις εμπορικές και τιμολογιακές στρατηγικές των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων.
- 119 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι εξηγήσεις που παρέσχε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση σχετικά με την ύπαρξη ευλόγως προβλέψιμου και μη υποθετικού κινδύνου προσβολής της προστασίας των εμπορικών συμφερόντων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων όσον αφορά την πλήρη γνωστοποίηση των όρων σχετικά με τις προκαταβολές ή τις προπληρωμές είναι βάσιμες.

- 120 Όσον αφορά την αιτίαση ότι η Επιτροπή εφάρμοσε την εξαίρεση σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων κατά τρόπο μη συνεπή, η αιτίαση αυτή συμπίπτει με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, οπότε πρέπει να εξεταστεί στο πλαίσιο του λόγου αυτού.
- 121 Κατόπιν των προεκτεθέντων, το τέταρτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

4. Επί της μερικής αρνήσεως παροχής προσβάσεως στους όρους σχετικά με την ευθύνη και την αποζημίωση

- 122 Με το πέμπτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν την επάρκεια και το βάσιμο της αιτιολογίας της προσβαλλομένης απόφασης ως προς τη δικαιολόγηση της μερικής απάλειψης των όρων σχετικά με την ευθύνη και την αποζημίωση βάσει της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 123 Πρώτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι δεν παρέχονται εξηγήσεις όσον αφορά το ενδεχόμενο η πλήρης γνωστοποίηση των όρων σχετικά με την ευθύνη και την αποζημίωση να οδηγήσει σε πλείονες καταχρηστικές και αδικαιολόγητες ένδικες διαδικασίες και ότι η Επιτροπή δεν εξέθεσε ούτε τεκμηρίωσε τους λόγους για τους οποίους η γνωστοποίηση των όρων αυτών θα έθιγε τα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων.
- 124 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν τις εκτιμήσεις οι οποίες διατυπώνονται στην προσβαλλόμενη απόφαση και κατά τις οποίες η πλήρης γνωστοποίηση των επίμαχων όρων θα αποκάλυπτε στους ανταγωνιστές της οικείας επιχειρήσεως τα «αδύνατα σημεία» της κάλυψης της ευθύνης της και θα παρείχε στους εν λόγω ανταγωνιστές ανταγωνιστικό πλεονέκτημα το οποίο θα μπορούσαν να εκμεταλλευθούν.
- 125 Τρίτον, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν ότι η πλήρης γνωστοποίηση των επίμαχων όρων θα είχε επιπτώσεις στη συνολική φήμη των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων. Η Επιτροπή ουδόλως διευκρινίζει τον λόγο για τον οποίο η γνωστοποίησή τους θα είχε τέτοιο αντίκτυπο. Συγκεκριμένα, κατά τις προσφεύγουσες, αν μια εταιρία θεωρηθεί υπεύθυνη για ζημία που σχετίζεται με ελαττωματικό προϊόν, η προσβολή της φήμης αποτελεί απόρροια της ζημίας αυτής και όχι των όρων που αποτέλεσαν αντικείμενο διαπραγμάτευσης με την Επιτροπή.
- 126 Τέταρτον, οι προσφεύγουσες φρονούν ότι δεν τεκμηριώνονται ούτε τρεις πρόσθετες εκτιμήσεις που παρατίθενται στην προσβαλλόμενη απόφαση, κατά τις οποίες η γνωστοποίηση των απαλειφθεισών πληροφοριών θα αποκάλυπτε στους ανταγωνιστές της οικείας επιχειρήσεως το κόστος το οποίο θα μπορούσε να έχει η παράβαση της επίμαχης συμβάσεως καθώς και τα πραγματικά κέρδη της συμβάσεως και θα έθιγε τα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, ιδίως διότι θα έθετε σε κίνδυνο την ανταγωνιστικότητά τους στις παγκόσμιες αγορές. Κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή δεν επικαλέστηκε επαρκή στοιχεία από τα οποία να αποδεικνύεται ότι η γνωστοποίηση των επίμαχων πληροφοριών θα καθιστούσε δυνατή την αποκάλυψη του περιεχομένου της εμπορικής στρατηγικής των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων ή θα αποδυνάμωνε την ανταγωνιστική θέση τους στις παγκόσμιες αγορές. Επιπλέον, τα παραδείγματα που μνημονεύονται στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν καταδεικνύουν τον ευαίσθητο χαρακτήρα των απαλειφθεισών πληροφοριών.

- 127 Εξάλλου, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι είναι παραπλανητικό το επιχείρημα της Επιτροπής ότι οι διαπραγματεύσεις όσον αφορά τους όρους σχετικά με την ευθύνη και την αποζημίωση ήταν ατομικές. Κατά τις προσφεύγουσες, από το σημείο 76 της ειδικής έκθεσης 19/2022 του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου, με τίτλο «Η ΕΕ και η αγορά εμβολίων κατά της νόσου COVID-19», προκύπτει ότι οι όροι αυτοί είναι οι ίδιοι στις επίμαχες συμφωνίες, οπότε η γνωστοποίησή τους δεν θα μπορούσε να θίξει τα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων.
- 128 Στο στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, ακόμη και αν η Επιτροπή αποδείκνυε ότι η γνωστοποίηση των πληροφοριών που απαλείφθηκαν θα έθιγε κατά τρόπο συγκεκριμένο και πραγματικό τα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, ωστόσο, το δημόσιο συμφέρον που εξυπηρετεί η γνωστοποίησή τους θα υπερίσχυε των εν λόγω εμπορικών συμφερόντων.
- 129 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα ανωτέρω επιχειρήματα.
- 130 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι επίμαχοι όροι έχουν την ίδια οικονομική και χρηματοοικονομική σημασία για την οικεία επιχείρηση με οποιοδήποτε άλλο στοιχείο κόστους και ότι αποτέλεσαν αντικείμενο ατομικών διαπραγματεύσεων.
- 131 Πρώτον, η Επιτροπή φρονεί ότι εσφαλμένως υποστηρίζεται ότι η γνωστοποίηση των εν λόγω όρων δεν θα συνεπαγόταν κίνδυνο άσκησης στρατηγικών και κερδοσκοπικών αγωγών αποζημίωσης κατά των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων.
- 132 Επομένως, κατά την Επιτροπή, η πλήρης γνωστοποίηση των επίμαχων όρων θα είχε ως συνέπεια αύξηση του αριθμού των αγωγών αποζημίωσης κατά της οικείας επιχείρησης, ανεξαρτήτως του αν είναι βάσιμες ή μη, διότι θα παρείχε στους ενάγοντες περισσότερα επιχειρήματα βάσει των οποίων θα επιχειρούσαν να αποδείξουν τον ελαττωματικό χαρακτήρα του εμβολίου. Εξάλλου, ο κίνδυνος αυτός είναι ακόμη πιο συγκεκριμένος δεδομένου ότι ορισμός της ζημίας για την οποία η οικεία επιχείρηση θα μπορούσε να αποζημιωθεί έχει ήδη δημοσιοποιηθεί σε ορισμένες συμφωνίες, και συγκεκριμένα στο έγγραφο 5. Επιπροσθέτως, η γνωστοποίηση των λεπτομερειών της αποζημίωσης, για την καταβολή της οποίας ευθύνεται το κράτος μέλος, θα μπορούσε να έχει αντίκτυπο στο βάρος απόδειξης όσον αφορά τον ελαττωματικό χαρακτήρα του προϊόντος. Πράγματι, η γνώση των λεπτομερειών αυτών θα μπορούσε να καταστήσει απλούστερο ή πιο περίπλοκο το έργο της απόδειξης της ευθύνης του παρασκευαστή του εμβολίου. Η Επιτροπή φρονεί, συνεπώς, ότι ο κίνδυνος μαζικών αγωγών με πολύ σημαντικές οικονομικές συνέπειες για μία μόνον επιχείρηση δεν είναι αφηρημένος.
- 133 Δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εξηγεί, επαρκώς κατά νόμον, τους λόγους για τους οποίους η πλήρης γνωστοποίηση των επίμαχων όρων θα είχε αρνητικές εμπορικές συνέπειες για τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις. Συγκεκριμένα, οι εν λόγω όροι δεν συνιστούν «τυποποιημένες ρήτρες», αλλά αποτέλεσαν αντικείμενο ατομικών διαπραγματεύσεων, η δε τελική διατύπωσή τους αντιπροσωπεύει την αποδοχή εκ μέρους της επιχείρησης ενός οικονομικού, μεταξύ άλλων, κινδύνου στο πλαίσιο μιας περίπλοκης συμφωνίας. Εάν οι όροι αυτοί γνωστοποιούνταν στο σύνολό τους, η συγκριτική αξιολόγηση θα μπορούσε να οδηγήσει σε αδικαιολόγητη αρνητική αντίληψη για ορισμένα προϊόντα. Επιπλέον, κατά τη νομολογία η Επιτροπή δύναται να επικαλεστεί την εξαίρεση σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων σε περίπτωση προσβολής της φήμης ενός φορέα που δραστηριοποιείται στην αγορά. Επιπροσθέτως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ακόμη και μια πλήρως εφαρμοστέα ρήτρα αποζημίωσης δεν αντισταθμίζει το σύνολο της ζημίας που προκαλείται από την υποχρέωση

καταβολής αποζημιώσεως στον ζημιωθέντα, ιδίως δε τη ζημία στην εικόνα και τη φήμη της καταδικασθείσας επιχειρήσεως. Επομένως, η πλήρης γνωστοποίηση των διατάξεων σχετικά με την ευθύνη και την αποζημίωση, ήτοι των περιπτώσεων στις οποίες μια επιχείρηση αποζημιώνεται ή μη, θα επηρέαζε αναμφισβήτητα τα εμπορικά συμφέροντά της.

- 134 Τρίτον, η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, εν προκειμένω, δεν αποδείχθηκε η πραγματική και συγκεκριμένη προσβολή των εμπορικών συμφερόντων συνεπεία της γνωστοποίησης των εν λόγω όρων και ότι, ακόμη και αν η προσβολή αυτή είχε αποδειχθεί, θα υφίστατο υπέρτερο δημόσιο συμφέρον το οποίο θα δικαιολογούσε τη γνωστοποίησή τους. Κατά την Επιτροπή, στην προσβαλλόμενη απόφαση εκτίθενται οι αρνητικές συνέπειες που θα είχε εν προκειμένω η γνωστοποίηση των εν λόγω πληροφοριών για τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις. Το γεγονός ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση γίνεται επίκληση της υπάρξεως κινδύνου πραγματικής και συγκεκριμένης προσβολής των εμπορικών συμφερόντων δεν σημαίνει ότι ο κίνδυνος αυτός είναι αβάσιμος ή υποθετικός. Εξάλλου, η επιχειρηματολογία των προσφευγουσών είναι αντιφατική, στο μέτρο που υποστηρίζουν ότι είναι απαραίτητο να εξακριβωθεί αν οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις θα θεωρηθούν υπεύθυνες για αποζημίωση σε περίπτωση βλαβερών συνεπειών των εμβολίων, ενώ συγχρόνως υποστηρίζουν ότι οι συνέπειες της γνωστοποίησης των επίμαχων όρων για τις εν λόγω επιχειρήσεις, όπως προβάλλονται από την Επιτροπή, είναι θεωρητικές και υποθετικές.

α) Επί της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως

- 135 Εν προκειμένω, η Επιτροπή, στο σημείο 2.1.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, επισήμανε ότι οι πληροφορίες που απαλείφθηκαν βάσει της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 περιείχαν ευαίσθητα από εμπορικής απόψεως στοιχεία σχετικά, μεταξύ άλλων, με την ευθύνη και την αποζημίωση. Η Επιτροπή ανέφερε ότι η πλήρης γνωστοποίηση τέτοιων πληροφοριών θα μπορούσε να αποκαλύψει στους ανταγωνιστές της οικείας επιχειρήσεως το ακριβές κέρδος το οποίο θα προέκυπτε από τη διαπραγματέυση για την εν λόγω επιχείρηση.
- 136 Εν συνεχεία, στη σκέψη 2.1.4, κατ' αρχάς, η Επιτροπή εξέτασε, κατ' ουσίαν, την εξωσυμβατική ευθύνη των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων έναντι τρίτων, ιδίως για ανεπιθύμητες ενέργειες από τη χρήση του εμβολίου, και τους όρους σχετικά με την ενδεχόμενη αποζημίωση, ήτοι την επιστροφή ποσών, από τα κράτη μέλη, στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, σε περίπτωση που αυτές υποχρεωθούν να καταβάλουν αποζημίωση σε τρίτους βάσει της εξωσυμβατικής ευθύνης τους. Ακολούθως, η Επιτροπή εξέτασε διάφορες πτυχές της συμβατικής ευθύνης των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων.
- 137 Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η πλήρης γνωστοποίηση των επίμαχων όρων ενείχε τον κίνδυνο προσβολής των εμπορικών συμφερόντων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων από τρεις απόψεις.
- 138 Πρώτον, η ακριβής γνώση των ορίων της ευθύνης της οικείας επιχειρήσεως θα καθιστούσε δυνατή την υιοθέτηση στρατηγικής συμπεριφοράς απέναντί της, στο μέτρο που θα μπορούσε να βρεθεί αντιμέτωπη με τις οικονομικές συνέπειες πλειόνων καταχρηστικών και αδικαιολόγητων αγωγών, με αποκλειστικό σκοπό οι ενάγοντες να επιτύχουν την καταβολή αποζημιώσεως σχετιζόμενης με τη χρήση του εμβολίου της. Δεύτερον, η πλήρης γνωστοποίηση των όρων σχετικά με την αποζημίωση από τα κράτη μέλη των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, ιδίως των όρων που καθορίζουν τις ακριβείς προϋποθέσεις υπό τις οποίες αποκλείεται η καταβολή αποζημιώσεως

από το κράτος μέλος, θα αποκάλυπτε αναπόφευκτα στους ανταγωνιστές της οικείας επιχειρήσεως, συμπεριλαμβανομένων εκείνων οι οποίοι δεν παράγουν εμβόλια, τα «αδύνατα σημεία» της κάλυψης της ευθύνης της και θα τους παρείχε ανταγωνιστικό πλεονέκτημα το οποίο θα μπορούσαν να εκμεταλλευθούν. Τρίτον, η ακριβής γνώση των ορίων της ευθύνης της οικείας επιχειρήσεως θα είχε επίσης επιπτώσεις στη συνολική φήμη της στους καταναλωτές και στους δυνητικούς εμπορικούς εταίρους της. Κατά την Επιτροπή, τα ανωτέρω εξηγούν τους λόγους για τους οποίους ορισμένα αποσπάσματα τα οποία αφορούν την παρέκκλιση από τον όρο σχετικά με την αποζημίωση, ήτοι τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μια συγκεκριμένη επιχείρηση δεν θα αποζημιωθεί, δεν είναι δυνατό να γνωστοποιηθούν. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή ανέφερε, ως παράδειγμα, τις απαλείψεις αποσπασμάτων στον όρο I.12 του εγγράφου 4.

- 139 Εν συνεχεία, η Επιτροπή επισήμανε ότι ορισμένοι όροι σχετικά με τη συμβατική ευθύνη είχαν μια εμπορική διάσταση, η οποία είχε αξιολογηθεί και αποτελέσει αντικείμενο διαπραγμάτευσης με την οικεία επιχείρηση, και ότι η γνωστοποίησή τους θα αποκάλυπτε στους ανταγωνιστές της τελευταίας πληροφορίες σχετικά με την εσωτερική ικανότητα και στρατηγική της, ιδίως στο μέτρο που οι πληροφορίες αυτές θα καθιστούσαν δυνατό να προσδιοριστεί επακριβώς το κόστος το οποίο θα μπορούσε να έχει για την εν λόγω επιχείρηση η παράβαση της συμβάσεως. Η Επιτροπή επικαλέστηκε συναφώς παραδείγματα συγκεκριμένων όρων.
- 140 Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι οι πληροφορίες που απαλείφθηκαν ήταν ευαίσθητες από εμπορικής απόψεως. Αφενός, η γνωστοποίηση των εν λόγω πληροφοριών θα καθιστούσε δυνατό να προσδιοριστεί επακριβώς το κόστος το οποίο θα μπορούσε να έχει για τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις η παράβαση της συμβάσεως. Αφετέρου, η γνωστοποίηση των εν λόγω πληροφοριών θα μπορούσε να αποβεί επιζήμια για τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, διότι θα έδινε στους ανταγωνιστές τους μια πολύ ρεαλιστική εικόνα των πραγματικών κερδών τα οποία αποκόμισαν στο πλαίσιο της επίμαχης συμβάσεως, ενώ μάλιστα, κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι ίδιες αυτές επιχειρήσεις διαπραγματεύονταν συμφωνίες με αγοραστές σε τρίτες χώρες για την προμήθεια εμβολίων κατά της νόσου COVID-19, δεδομένου ότι ο σχετικός ανταγωνισμός ασκείτο σε παγκόσμια κλίμακα. Η Επιτροπή διευκρίνισε επίσης ότι η δυνητική αυτή σύγκρουση με τα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων θα ήταν ακόμη πιο επιζήμια, δεδομένου ότι η εκτέλεση ορισμένων συμβάσεων επρόκειτο μόλις να αρχίσει, όπως συνέβαινε, κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, μεταξύ άλλων, με τα έγγραφα 7 και 11.
- 141 Τέλος, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι, στο πλαίσιο αυτό, κατά την αξιολόγηση των συνεπειών της γνωστοποίησεως των επίμαχων όρων βάσει του κανονισμού 1049/2001, έπρεπε να ληφθεί υπόψη η παγκόσμια αγορά στην οποία οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις ασκούσαν τις δραστηριότητές τους. Η Επιτροπή ανέφερε ότι, κατά την αξιολόγηση της δυνατότητας εφαρμογής της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων ελήφθησαν υπόψη διάφοροι παράγοντες, όπως η ιδιαίτερη κατάσταση κάθε παρασκευαστή εμβολίων στην αγορά, τα χαρακτηριστικά του, οι σχέσεις του με άλλους εμπορικούς παράγοντες, οι στρατηγικές του στην αγορά και οι επιχειρηματικές στρατηγικές του καθώς και η χρήση των γνωστοποιούμενων πληροφοριών την οποία θα μπορούσαν να κάνουν οι ανταγωνιστές του. Από τα ανωτέρω η Επιτροπή συνήγαγε ότι η πλήρης γνωστοποίηση των συμβάσεων που είχαν συναφθεί με τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις θα έθιγε τα εμπορικά συμφέροντα των τελευταίων, υπονομεύοντας, ουσιαστικά, την ανταγωνιστικότητά τους στις παγκόσμιες αγορές.
- 142 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η Επιτροπή παρέσχε εξηγήσεις όσον αφορά τον ευαίσθητο από εμπορικής απόψεως χαρακτήρα των πληροφοριών που περιλαμβάνονται στους όρους σχετικά με την ευθύνη και την αποζημίωση. Ομοίως, η Επιτροπή εξήγησε, επαρκώς κατά νόμον,

με ποιον τρόπο, κατά την άποψή της, η πλήρης γνωστοποίηση των εν λόγω όρων θα μπορούσε να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά τα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, είτε μεταξύ τους είτε μεταξύ αυτών και τρίτων επιχειρήσεων με τις οποίες βρίσκονταν σε ανταγωνισμό.

- 143 Επομένως, η αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης παρέχει στις μεν προσφεύγουσες τη δυνατότητα να κατανοήσουν τους συγκεκριμένους λόγους που οδήγησαν την Επιτροπή να απαλείψει, εν μέρει, στις επίμαχες συμφωνίες, τους όρους σχετικά με την ευθύνη των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, τόσο συμβατική όσο και εξωσυμβατική, καθώς και τους όρους σχετικά με την ενδεχόμενη αποζημίωση από τα κράτη μέλη για τυχόν υποχρεώσεις των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων σε περίπτωση εξωσυμβατικής ευθύνης τους, στον δε δικαστή της Ένωσης τη δυνατότητα να ασκήσει τον έλεγχο νομιμότητας των εν λόγω απαλείψεων, κατά την έννοια της νομολογίας που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 34, 35 και 78 ανωτέρω.
- 144 Ως εκ τούτου, η αιτίαση που στηρίζεται σε ανεπαρκή αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης ως προς το ζήτημα αυτό πρέπει να απορριφθεί.

β) Επί του βάσιμου της αιτιολογίας της προσβαλλομένης απόφασης

- 145 Όσον αφορά το βάσιμο των λόγων που προέβαλε η Επιτροπή προκειμένου να δικαιολογήσει τη μερική απάλειψη των όρων σχετικά με την ευθύνη ή την αποζημίωση πρέπει να προσδιοριστεί αν, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 30, 31, 81 και 83 ανωτέρω, η Επιτροπή παρέσχε πειστικές εξηγήσεις ως προς το ότι η πρόσβαση στις απαλειφθείσες πληροφορίες θα μπορούσε να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων και ως προς το ότι η προβαλλόμενη προσβολή θα μπορούσε να θεωρηθεί ευλόγως προβλέψιμη και μη αμιγώς υποθετική.

1) Επί των όρων σχετικά με τη συμβατική ευθύνη

- 146 Εν προκειμένω, όπως επισημαίνεται στις σκέψεις 139 έως 141 ανωτέρω, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η Επιτροπή αρνήθηκε να παράσχει πλήρη πρόσβαση στους όρους σχετικά με τη συμβατική ευθύνη των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος να αποκαλυφθούν φερόμενες ως ευαίσθητες από εμπορικής απόψεως πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους που είχαν εντοπιστεί όσον αφορά την εκτέλεση των επίμαχων συμβάσεων και με τα οικονομικά όρια που είχαν αποδεχθεί οι επιχειρήσεις αυτές σε σχέση με τους εν λόγω κινδύνους, σε μια εποχή που χαρακτηριζόταν από μεγάλη ζήτηση για τα εμβόλια κατά της νόσου COVID-19 και κατά την οποία βρίσκονταν σε εξέλιξη ή, τουλάχιστον, ήταν πιθανές διαπραγματεύσεις με αγοραστές σε τρίτες χώρες.
- 147 Κατόπιν μελέτης του πλήρους κειμένου των επίμαχων συμβάσεων, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι όροι σχετικά με την ευθύνη των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων σε περίπτωση παράβασης, καταγγελίας ή αναστολής των εν λόγω συμβάσεων, ιδίως σε σχέση με τις καθυστερημένες ή ελλιπείς παραδόσεις, είναι διαφορετικοί. Εξάλλου, οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν ούτε το πλαίσιο της μεγάλης ζήτησης εμβολίων κατά της νόσου COVID-19 ούτε το γεγονός ότι οι διαπραγματεύσεις με αγοραστές σε τρίτες χώρες βρίσκονταν σε εξέλιξη ή, τουλάχιστον, ήταν πιθανές.

- 148 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι ορθώς η Επιτροπή θεώρησε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η πλήρης γνωστοποίηση των εν λόγω όρων θα μπορούσε να παράσχει στους ανταγωνιστές των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων καθώς και σε τρίτους αγοραστές ευαίσθητες από εμπορική απόψεως πληροφορίες σχετικά με τα στοιχεία κόστους, τις εσωτερικές ικανότητες και στρατηγικές τους και τα οικονομικά όρια που είχαν αποδεχθεί (πρβλ. απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 2022, T-524/21, Saure κατά Επιτροπής, EU:T:2022:632, σκέψεις 99 έως 102).
- 149 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι εξηγήσεις που παρέσχε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση σχετικά με την ύπαρξη ευλόγως προβλέψιμου και μη υποθετικού κινδύνου προσβολής της προστασίας των εμπορικών συμφερόντων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων όσον αφορά την πλήρη γνωστοποίηση των όρων σχετικά με τη συμβατική ευθύνη των εν λόγω επιχειρήσεων είναι βάσιμες.
- 150 Όσον αφορά την αιτίαση ότι η Επιτροπή εφάρμοσε την εξαίρεση σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων κατά τρόπο μη συνεπή, η αιτίαση αυτή συμπίπτει με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, οπότε πρέπει να εξεταστεί στο πλαίσιο του λόγου αυτού.

2) Επί των όρων σχετικά με την αποζημίωση

- 151 Κατ' αρχάς επισημαίνεται ότι σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 12 της οδηγίας 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων (ΕΕ 1985, L 210, σ. 29), ο παραγωγός ευθύνεται για κάθε ζημία που οφείλεται σε ελάττωμα του προϊόντος του και η ευθύνη του δεν δύναται να περιοριστεί ή να αποκλειστεί έναντι του ζημιωθέντος με ρήτρα περιορισμού ή απαλλαγής από την ευθύνη. Επομένως, όπως αναγνώρισε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ελλείπει τροποποίησης της οδηγίας 85/374, ούτε η Επιτροπή ούτε τα κράτη μέλη είχαν δικαίωμα να παρεκκλίνουν από τις διατάξεις της εν λόγω οδηγίας.
- 152 Εξάλλου, καμία διάταξη της οδηγίας 85/374 δεν απαγορεύει σε τρίτον, εν προκειμένω στο κράτος μέλος, να επιστρέψει στον παραγωγό το ποσό που αντιστοιχεί στην αποζημίωση την οποία αυτός κατέβαλε λόγω ελαττωματικότητας του προϊόντος του.
- 153 Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο παρατηρεί ότι το άρθρο 6, τρίτο εδάφιο, της συμφωνίας της 16ης Ιουνίου 2020, μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών, για την αγορά εμβολίων κατά της νόσου COVID-19, δημοσιεύθηκε στην ιστοσελίδα της Επιτροπής στις 7 Σεπτεμβρίου 2020 και δημοσιοποιήθηκε πλήρως ως παράρτημα των επίμαχων συμφωνιών, με εξαίρεση το έγγραφο 1. Η εν λόγω διάταξη προβλέπει έναν μηχανισμό αποζημίωσης των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων από τα κράτη μέλη όσον αφορά το οικονομικό κόστος, ήτοι για τις τυχόν ζημίες, οι οποίες κανονικά θα επιβάρυναν τις εν λόγω επιχειρήσεις λόγω της ευθύνης τους για τα εμβόλιά τους. Ομοίως, η ανακοίνωση COM(2020) 245 final, η οποία μνημονεύεται στη σκέψη 3 ανωτέρω, αναφέρει ότι ο μηχανισμός αυτός έπρεπε να θεωρηθεί ως «ασφαλιστήριο συμβόλαιο», με το οποίο μεταφέρεται μέρος του οικονομικού κινδύνου από τη φαρμακοβιομηχανία στις δημόσιες αρχές με αντάλλαγμα τη διασφάλιση ισότιμης και οικονομικά προσιτής πρόσβασης των κρατών μελών στο εμβόλιο, σε περίπτωση που κάποιο καθίστατο διαθέσιμο.

- 154 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει, αφενός, ότι ο μηχανισμός αποζημίωσης των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων από τα κράτη μέλη ουδόλως επηρεάζει το καθεστώς της νομικής ευθύνης των εν λόγω επιχειρήσεων βάσει της οδηγίας 85/374 και, αφετέρου, ότι η πληροφορία αυτή είχε ήδη δημοσιοποιηθεί κατά το χρονικό σημείο της υποβολής της αρχικής αιτήσεως προσβάσεως και της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 155 Κατόπιν μελέτης του πλήρους κειμένου των επίμαχων συμβάσεων, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, μολονότι όλες οι συμφωνίες προαγοράς και οι συμβάσεις αγοράς περιλαμβάνουν όρο σχετικό με την αποζημίωση, όπως είχε προβλεφθεί στο άρθρο 6 της συμφωνίας της 16ης Ιουνίου 2020, μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών, για την αγορά εμβολίων κατά της νόσου COVID-19, το λεπτομερές περιεχόμενο των εν λόγω όρων δεν είναι πανομοιότυπο. Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει την ύπαρξη διαφορών όσον αφορά, πρώτον, τις συγκεκριμένες περιπτώσεις στις οποίες συμφωνήθηκε ότι το κράτος μέλος δεν θα καταβάλλει αποζημίωση, μολονότι οι περισσότερες από τις περιπτώσεις αυτές είναι σε γενικές γραμμές οι ίδιες στις επίμαχες συμφωνίες, δεύτερον, το χρονικό ή ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής της ενδεχόμενης αποζημίωσης και, τρίτον, τον τρόπο οργάνωσης της υπεράσπισης έναντι τυχόν αγωγών αποζημίωσης και εφαρμογής της τυχόν αποζημίωσης.
- 156 Κατόπιν των ανωτέρω διευκρινίσεων, απομένει να καθοριστεί αν ορθώς η Επιτροπή αρνήθηκε την ευρύτερη, αν όχι πλήρη, γνωστοποίηση των όρων σχετικά με την αποζημίωση.
- 157 Συναφώς, δεν μπορεί να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος που προβάλλεται με την προσβαλλόμενη απόφαση, ήτοι ότι η ακριβής γνώση των ορίων της ευθύνης της οικείας επιχειρήσεως θα καθιστούσε δυνατή την υιοθέτηση στρατηγικής συμπεριφοράς απέναντί της, στο μέτρο που η επιχείρηση αυτή θα μπορούσε να βρεθεί αντιμέτωπη με τις οικονομικές συνέπειες πλειόνων καταχρηστικών και αδικαιολόγητων αγωγών, με αποκλειστικό σκοπό οι ενάγοντες να επιτύχουν την καταβολή αποζημίωσης σχετιζόμενης με τη χρήση του εμβολίου της.
- 158 Πράγματι, καίτοι το γεγονός ότι η άσκηση αγωγής αποζημίωσης κατά εταιρίας αναπόφευκτα συνεπάγεται πρόσθετα έξοδα, είτε από άποψη οικονομικών πόρων, είτε από άποψη χρόνου, είτε από άποψη προσωπικού, έστω και αν οι αγωγές αυτές απορριφθούν μεταγενέστερα ως αβάσιμες, εντούτοις, το δικαίωμα των τρίτων, οι οποίοι ενδέχεται να έχουν υποστεί ζημία λόγω ελαττωματικού εμβολίου, να ασκήσουν αγωγές αποζημίωσης κατά των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων στηρίζεται στην εθνική νομοθεσία περί μεταφοράς της οδηγίας 85/374 στην εσωτερική έννομη τάξη. Το εν λόγω δικαίωμα άσκησης αγωγής αποζημίωσης είναι ανεξάρτητο από την ύπαρξη και το περιεχόμενο των όρων σχετικά με την αποζημίωση.
- 159 Επιπροσθέτως, το συμφέρον των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων να αποφύγουν τέτοιου είδους αγωγές αποζημίωσης, στην περίπτωση κατά την οποία έχουν παρασκευάσει και θέσει σε κυκλοφορία ελαττωματικό προϊόν, δεν μπορεί να χαρακτηρίζεται ως εμπορικό συμφέρον και, εν πάση περιπτώσει, δεν συνιστά άξιο προστασίας συμφέρον, δεδομένου, ιδίως, ότι κάθε υποκείμενο δικαίου δικαιούται να ζητήσει αποκατάσταση της ζημίας την οποία του προξένησε ένα ελαττωματικό προϊόν (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2011, CDC Hydrogene Peroxide κατά Επιτροπής, T-437/08, EU:T:2011:752, σκέψη 49 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Ομοίως ούτε η επιθυμία να αποφευχθεί η έκθεση σε σημαντική δικαστική δαπάνη συνιστά προστατευόμενο συμφέρον κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 (πρβλ. απόφαση της 28ης Ιουνίου 2019, Intercept Pharma και Intercept Pharmaceuticals κατά EMA, T-377/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:456, σκέψεις 55 και 56).

- 160 Επιπλέον, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει κανένα στοιχείο από το οποίο να μπορεί να συναχθεί ότι ευρύτερη γνωστοποίηση του μηχανισμού αποζημίωσης των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων θα μπορούσε να έχει ως συνέπεια την άσκηση αγωγών κατά των τελευταίων. Πράγματι, οι εν λόγω αγωγές αποσκοπούν πάντοτε στο να υποχρεωθεί ο παρασκευαστής του εμβολίου να καταβάλει αποζημίωση για την προκληθείσα ζημία, ανεξαρτήτως της ταυτότητας της οντότητας η οποία, τελικά, θα βαρύνεται με την προς καταβολή αποζημίωση.
- 161 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι ο πρώτος λόγος που προβάλλεται με την προσβαλλόμενη απόφαση για την άρνηση ευρύτερης γνωστοποίησης του όρου σχετικά με την αποζημίωση δεν αποδεικνύει ότι υφίσταται, όπως απαιτεί η νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 31 ανωτέρω, προβλέψιμος και μη αμιγώς υποθετικός κίνδυνος για τα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων.
- 162 Ο δεύτερος λόγος που προβάλλεται με την προσβαλλόμενη απόφαση για την άρνηση της πλήρους γνωστοποίησης των όρων σχετικά με την αποζημίωση, ιδίως εκείνων που καθορίζουν τις ακριβείς προϋποθέσεις υπό τις οποίες αποκλείεται η καταβολή αποζημίωσης από το κράτος μέλος, είναι ότι μια τέτοια γνωστοποίηση θα αποκάλυπτε αναπόφευκτα στους ανταγωνιστές της οικείας επιχειρήσεως, συμπεριλαμβανομένων εκείνων οι οποίοι δεν παρασκευάζουν εμβόλια, τα «αδύνατα σημεία» της κάλυψης της ευθύνης της και θα τους παρείχε ανταγωνιστικό πλεονέκτημα το οποίο θα μπορούσαν να εκμεταλλευθούν, για παράδειγμα, σε διαφημιστικές καταχωρίσεις και σε συγκριτικές διαφημίσεις.
- 163 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο λόγος για τον οποίο οι όροι σχετικά με την αποζημίωση περιελήφθησαν στις επίμαχες συμφωνίες, ήτοι η αντιστάθμιση των κινδύνων τους οποίους ανέλαβαν οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις και οι οποίοι συνδέονται με τη συντόμευση της προθεσμίας ανάπτυξης των εμβολίων, είχε δημοσιοποιηθεί πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 164 Επιπλέον, όλες οι επίμαχες συμφωνίες περιλαμβάνουν όρο σχετικό με την αποζημίωση, ο οποίος, εξάλλου, απαριθμεί, με παρόμοιο σε γενικές γραμμές τρόπο, τις κυριότερες ειδικές περιπτώσεις στις οποίες αποκλείεται η αποζημίωση της οικείας επιχειρήσεως από το κράτος μέλος.
- 165 Δεδομένου ότι όρος σχετικός με την αποζημίωση προβλέφθηκε, για συγκεκριμένο και νόμιμο λόγο, ως προς όλες τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει κανένα στοιχείο από το οποίο να μπορεί να συναχθεί ότι, σε περίπτωση ευρύτερης γνωστοποίησης του σχετικού με την αποζημίωση όρου, ο κίνδυνος προσβολής των εμπορικών συμφερόντων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, ιδίως διά της παροχής ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος στις εν λόγω επιχειρήσεις μεταξύ τους, ήταν, κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, ευλόγως προβλέψιμος και μη αμιγώς υποθετικός.
- 166 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι ο δεύτερος λόγος που προβάλλεται με την προσβαλλόμενη απόφαση για την άρνηση ευρύτερης γνωστοποίησης του όρου σχετικά με την αποζημίωση δεν αποδεικνύει, όπως απαιτεί η νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 31 ανωτέρω, την ύπαρξη προβλέψιμου και μη αμιγώς υποθετικού κινδύνου για τα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων.
- 167 Όσον αφορά τον τρίτο λόγο που προβάλλεται με την προσβαλλόμενη απόφαση για την άρνηση πλήρους γνωστοποίησης του όρου σχετικά με την αποζημίωση, ιδίως των προϋποθέσεων υπό τις οποίες αποκλείεται η καταβολή αποζημίωσης από το κράτος μέλος, ήτοι ότι η ακριβής γνώση των ορίων της ευθύνης των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων θα είχε επιπτώσεις στη φήμη τους

- έναντι των καταναλωτών και των δυνητικών εμπορικών εταίρων τους, επισημαίνεται ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, η προσβολή της φήμης μιας επιχειρήσεως συνιστά ασφαλώς προσβολή των εμπορικών συμφερόντων της, στο μέτρο που η φήμη κάθε επιχειρηματία ο οποίος δραστηριοποιείται στην αγορά είναι ουσιώδης για την άσκηση των οικονομικών δραστηριοτήτων του στην αγορά (πρβλ. απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2018, Falcon Technologies International κατά Επιτροπής, T-875/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:877, σκέψεις 51 και 53).
- 168 Εντούτοις, για τους ίδιους λόγους με εκείνους που εκτίθενται στις σκέψεις 163 έως 165 ανωτέρω, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει κανένα στοιχείο από το οποίο να μπορεί ευλόγως να συναχθεί ότι, σε περίπτωση ευρύτερης γνωστοποίησης του όρου σχετικά με την αποζημίωση, ο κίνδυνος να θιγούν τα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, ιδίως η φήμη τους, ήταν, κατά τον χρόνο εκδόσεώς της, ευλόγως προβλέψιμος και μη αμιγώς υποθετικός.
- 169 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι ο τρίτος λόγος που προβάλλεται με την προσβαλλόμενη απόφαση για την άρνηση ευρύτερης γνωστοποίησης του όρου σχετικά με την αποζημίωση δεν αποδεικνύει, όπως απαιτεί η νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 31 ανωτέρω, την ύπαρξη προβλέψιμου και μη αμιγώς υποθετικού κινδύνου για τα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων.
- 170 Κατόπιν των προεκτεθέντων, το πέμπτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως κρίνεται βάσιμο όσον αφορά τους όρους των επίμαχων συμβάσεων σχετικά με την αποζημίωση.
- 171 Επομένως, το πέμπτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτό όσον αφορά τους όρους σχετικά με την αποζημίωση και εν μέρει να απορριφθεί όσον αφορά τους όρους σχετικά με τη συμβατική ευθύνη των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων.
- 5. Επί της μερικής αρνήσεως παροχής προσβάσεως στα χρονοδιαγράμματα παράδοσης**
- 172 Με το έκτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι απάλειψε τα χρονοδιαγράμματα παράδοσης των εμβολίων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων και ότι δεν δικαιολόγησε επαρκώς την εφαρμογή της εξαιρέσεως που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων εν προκειμένω. Κατά την άποψή τους, οι εν λόγω πληροφορίες δεν αποτελούν ευαίσθητες από εμπορικής απόψεως πληροφορίες και ο κίνδυνος προσβολής των εμπορικών συμφερόντων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων είναι υποθετικός.
- 173 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα ανωτέρω επιχειρήματα.
- 174 Εν προκειμένω, η Επιτροπή, με την προσβαλλόμενη απόφαση, απάλειψε τα χρονοδιαγράμματα παράδοσης, υπό στενή έννοια, ήτοι τον όγκο των δόσεων και τη συχνότητα των παραδόσεων, στα έγγραφα 3 και 8 έως 13.
- 175 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή επισήμανε ότι τα χρονοδιαγράμματα παράδοσης καθώς και οι σχετικές συμβατικές υποχρεώσεις αποτελούσαν ευαίσθητες από εμπορικής απόψεως πληροφορίες για τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, η γνωστοποίηση των οποίων θα αποκάλυπτε σε δυνητικούς ανταγωνιστές τους πληροφορίες σχετικά με την εσωτερική ικανότητά τους και τις εμπορικές στρατηγικές τους. Στην κατηγορία αυτή ανήκαν για παράδειγμα τα άρθρα I.4.7.1 επ. του εγγράφου 12, το άρθρο II.14 του εγγράφου 13 και το άρθρο I.4.7 του εγγράφου 8. Η Επιτροπή ανέφερε επίσης ότι οι πληροφορίες αυτές θα αποκάλυπταν, με ακρίβεια, το κόστος το οποίο θα μπορούσε να έχει για την οικεία επιχείρηση η παράβαση της

συμβάσεως, δεδομένου ότι περιέχουν, κατά περίπτωση, κανόνες σχετικά με τις αποζημιώσεις σε περίπτωση καθυστερημένης παράδοσης ή ελλιπούς παράδοσης. Οι πληροφορίες αυτές είναι ακόμη πιο ευαίσθητες λόγω του ιδιαίτερου ανταγωνιστικού πλαισίου στο οποίο δραστηριοποιούνται οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, δεδομένου ότι οι επιχειρήσεις αυτές διαπραγματεύονται και ανταγωνίζονται σε παγκόσμιο επίπεδο με σκοπό την προμήθεια εμβολίων κατά της νόσου COVID-19 και σε αγοραστές που βρίσκονται εκτός της Ένωσης. Η δυναμική αυτή σύγκρουση με τα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων θα ήταν ακόμη πιο επιζήμια, δεδομένου ότι η εκτέλεση ορισμένων συμβάσεων επρόκειτο μόλις να αρχίσει, όπως συνέβαινε για παράδειγμα, κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, με τα έγγραφα 7 και 11. Εξάλλου, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι κατά την εκτίμηση της δυνατότητας εφαρμογής της εξαίρεσης σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων είχε λάβει υπόψη την ιδιαίτερη κατάσταση των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων καθώς και το στάδιο εκτέλεσης της επίμαχης συμφωνίας.

- 176 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι τα στοιχεία που επικαλέστηκε η Επιτροπή δικαιολογούν το να θεωρηθούν οι απαλειφθείσες πληροφορίες σχετικά με τα χρονοδιαγράμματα παράδοσης ως ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες και αρκούν για να συναχθεί το συμπέρασμα ότι υφίσταται προβλέψιμος και μη αμιγώς υποθετικός κίνδυνος η γνωστοποίηση των εν λόγω πληροφοριών να θίξει την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων (πρβλ. απόφαση της 3ης Ιουλίου 2014, Συμβούλιο κατά in't Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, σκέψη 52 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 177 Συγκεκριμένα, κατόπιν μελέτης του πλήρους κειμένου των επίμαχων συμφωνιών, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι πληροφορίες σχετικά με τα απαλειφθέντα χρονοδιαγράμματα παράδοσης παρέχουν μια επισκόπηση των κρίσιμων και πρόσφατων στοιχείων σχετικά με την εσωτερική ικανότητα και τις εμπορικές στρατηγικές των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, τους όρους και τις λεπτομέρειες παράδοσης, τον όγκο και τη συχνότητα των παραδόσεων, καθώς και τις συνέπειες για τις εν λόγω επιχειρήσεις σε περίπτωση καθυστερημένων ή ελλιπών παραδόσεων. Επομένως, κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν μπορούσε να αποκλειστεί το ενδεχόμενο της ύπαρξης ευλόγως προβλέψιμου και μη αμιγώς υποθετικού κινδύνου να θιγούν οι εσωτερικές εμπορικές στρατηγικές των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων.
- 178 Κατόπιν των προεκτεθέντων, το έκτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

6. Επί της μερικής αρνήσεως παροχής προσβάσεως στους όρους σχετικά με τις δωρεές και τις μεταπωλήσεις

- 179 Με το έβδομο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, όπως με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως (βλ. σκέψεις 17 και 25 ανωτέρω), οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι απάλειψε σε μεγάλο βαθμό από τις επίμαχες συμφωνίες τους όρους σχετικά με τις δωρεές και τις μεταπωλήσεις εμβολίων και ότι δεν δικαιολόγησε επαρκώς την εφαρμογή, στο πλαίσιο αυτό, της εξαίρεσεως σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων. Κατά την άποψή τους, ο κίνδυνος προσβολής των εμπορικών συμφερόντων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων είναι υποθετικός. Επιπλέον, οι πληροφορίες αυτές έχουν μεγάλο ενδιαφέρον για τη δημόσια υγεία σε τρίτες χώρες. Η Επιτροπή όφειλε να σταθμίσει την υποθετική προσβολή των εμπορικών συμφερόντων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων με το δημόσιο συμφέρον για διαφάνεια, δεδομένου ότι ο εμβολιασμός σε παγκόσμια κλίμακα είναι υψίστης σημασίας για την προστασία της ανθρώπινης υγείας στην Ένωση και σε τρίτες χώρες.

- 180 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα ανωτέρω επιχειρήματα.
- 181 Κατά την Επιτροπή, λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου διαπραγμάτευσης των επίμαχων συμφωνιών, οι όροι σχετικά με τις δωρεές και τις μεταπωλήσεις αφορούσαν τον πυρήνα των εμπορικών συναλλαγών και η γνωστοποίησή τους θα έθιγε τα νόμιμα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, ιδίως όσον αφορά την εσωτερική ικανότητά τους και τις εμπορικές στρατηγικές τους, όπως αναφέρεται στην προσβαλλόμενη απόφαση. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η μη γνωστοποίηση των όρων αυτών αποσκοπεί στη διατήρηση της διακριτικής ευχέρειας του κράτους μέλους και της οικείας επιχειρήσεως κατά την αξιολόγηση κάθε τυχόν μεταπώλησης ή δωρεάς καθώς και κάθε τυχόν τριμερούς συμφωνίας με τρίτες χώρες. Η πλήρης γνωστοποίηση, ωστόσο, των εν λόγω όρων θα είχε ως συνέπεια τέτοιες αποφάσεις να εξαρτώνται από στοιχεία ξένα προς τα εμπορικά συμφέροντα και θα μπορούσε να έχει σημαντικές οικονομικές συνέπειες για την οικεία επιχείρηση, ιδίως όσον αφορά την αποζημίωση, ενώ θα παρείχε στους ανταγωνιστές της χρήσιμες εμπορικές πληροφορίες τις οποίες θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν εναντίον της επιχείρησης σε τρίτες χώρες. Επομένως, οι όροι αυτοί έχουν εμπορική διάσταση. Η Επιτροπή αμφισβητεί το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι οι εν λόγω όροι δεν μπορούν να θεωρηθούν εμπιστευτικοί από εμπορικής απόψεως λόγω του σημαντικού ενδιαφέροντος για τη δημόσια υγεία εκτός της Ένωσης, δεδομένου ότι οι λόγοι δημόσιας υγείας δεν μπορούν να είναι καθοριστικοί εν προκειμένω.
- 182 Στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή, με την προσβαλλόμενη απόφαση, απάλειψε πλήρως τους όρους σχετικά με τις δωρεές και τις μεταπωλήσεις στα έγγραφα 7 και 11. Η Επιτροπή απάλειψε εν μέρει τους όρους αυτούς στα έγγραφα 3, 4, 6, 8, 9, 12 και 13.
- 183 Εντούτοις, από την προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία εκθέτει τους λόγους που δικαιολογούν τη μη γνωστοποίηση, εν όλω ή εν μέρει, μιας σειράς κατηγοριών πληροφοριών στις επίμαχες συμφωνίες, δεν προκύπτουν ρητώς, έστω και συνοπτικά, οι λόγοι για τους οποίους απαλείφθηκαν οι όροι σχετικά με τις δωρεές και τις μεταπωλήσεις.
- 184 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το επιχείρημα που προέβαλε η Επιτροπή με τα δικόγραφα της, ότι οι όροι σχετικά με τις δωρεές και τις μεταπωλήσεις είχαν μια ευαίσθητη εμπορική διάσταση για τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις ενόψει ενδεχόμενων τριμερών συμφωνιών, ιδίως όσον αφορά την τιμολόγηση, την αποζημίωση και την ευθύνη για τις δαπάνες, και, κατά συνέπεια, ενόψει των ενδεχόμενων μελλοντικών εμπορικών σχέσεων τους. Πράγματι, οι εξηγήσεις αυτές δεν παρατίθενται στην προσβαλλόμενη απόφαση και δεν μπορούν να συναχθούν από εκείνες οι οποίες περιλαμβάνονται σε αυτή.
- 185 Ομοίως, το ανωτέρω συμπέρασμα δεν αναιρείται ούτε από το επιχείρημα της Επιτροπής, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι το σημείο 2.1.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως περιέχει αρχή αιτιολογίας όσον αφορά τους όρους σχετικά με τις δωρεές και τις μεταπωλήσεις. Ασφαλώς, στο σημείο αυτό εκτίθεται ότι «τα αποσπάσματα τα οποία έχουν απαλειφθεί από τις συμφωνίες στις οποίες [οι προσφεύγουσες] ζητούν πρόσβαση περιέχουν πληροφορίες οι οποίες, αν γνωστοποιηθούν, θα μπορούσαν να βλάψουν την ανταγωνιστικότητα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων στην παγκόσμια αγορά παραγωγής και εμπορίας των εν λόγω φαρμακευτικών προϊόντων». Εντούτοις, η φράση αυτή είναι τόσο γενική που θα μπορούσε να αναφέρεται σε οποιονδήποτε σχεδόν από τους όρους των επίμαχων συμφωνιών και δεν αφήνει να διαφανούν οι συγκεκριμένες ανησυχίες των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, ή ακόμη και των κρατών μελών, σχετικά με την αξιολόγηση ενδεχόμενων δωρεών ή μεταπωλήσεων σε περίπτωση ευρύτερης γνωστοποίησης των επίμαχων όρων.

- 186 Επομένως, η Επιτροπή δεν παρέσχε επαρκείς εξηγήσεις από τις οποίες να προκύπτει με ποιον τρόπο η πρόσβαση στους σχετικούς με τις δωρεές και τις μεταπωλήσεις όρους θα μπορούσε να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά τα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων.
- 187 Κατόπιν των προεκτεθέντων, ορθώς οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 κατά το μέρος που αρνήθηκε την παροχή πρόσβασης στους όρους σχετικά με τις δωρεές και τις μεταπωλήσεις.
- 188 Επομένως, το έβδομο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτό.

7. Συμπέρασμα επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως

- 189 Για τους λόγους που εκτίθενται στις σκέψεις 151 έως 171 και στις σκέψεις 182 έως 187 ανωτέρω, το πέμπτο και το έβδομο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να γίνουν δεκτά και η προσβαλλόμενη απόφαση να ακυρωθεί όσον αφορά τους όρους σχετικά με την αποζημίωση καθώς και με τις δωρεές και τις μεταπωλήσεις, ο δε δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί κατά τα λοιπά.

Γ. Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται μη συνεπής εφαρμογή του κανονισμού 1049/2001 η οποία είχε ως συνέπεια παράβαση του κανονισμού αυτού και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, κατά το μέρος που η Επιτροπή δεν απάλειψε, στον ίδιο βαθμό, ρήτρες ή πληροφορίες της ίδιας φύσεως

- 190 Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι απάλειψε κατά τρόπο μη συνεπή ορισμένες διατάξεις και πληροφορίες της ίδιας φύσεως, ή και πανομοιότυπες, σε ορισμένες από τις επίμαχες συμφωνίες και όχι σε άλλες. Εξάλλου, η Επιτροπή δεν παρέσχε εξηγήσεις ούτε για τον λόγο των αποκλίσεων αυτών ούτε για τον λόγο για τον οποίο η δημοσιοποίηση των πληροφοριών αυτών θα έθιγε τα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων. Οι προσφεύγουσες φρονούν ότι η έλλειψη συνέπειας όσον αφορά τα αποσπάσματα που απαλείφθηκαν καταδεικνύει ότι η Επιτροπή απλώς ακολούθησε τη γνώμη της οικείας επιχειρήσεως και υποστηρίζουν, με το υπόμνημα απαντήσεως, ότι η έλλειψη αυτή συνέπειας συνιστά παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως.
- 191 Στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγουσες επικαλούνται ιδίως, κατ' αρχάς, τους όρους σχετικά με τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας και τους όρους σχετικά με τις προκαταβολές ή τις προπληρωμές.
- 192 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ανάλογες αιτιάσεις στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως όσον αφορά τους ορισμούς, καθώς και στο πλαίσιο του τρίτου, του τετάρτου και του πέμπτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως όσον αφορά τους όρους σχετικά με τη διανοητική ιδιοκτησία, τις προκαταβολές και τις προπληρωμές καθώς και τους όρους σχετικά με την ευθύνη και την αποζημίωση.
- 193 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα ανωτέρω επιχειρήματα.
- 194 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη ορίζει ότι το δικαίωμα χρηστής διοίκησης περιλαμβάνει την υποχρέωση της διοίκησης να αιτιολογεί τις αποφάσεις της.

- 195 Επιπλέον, στην περίπτωση εγγράφων που προέρχονται από τρίτους, το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 1049/2001 διευκρινίζει ότι το θεσμικό όργανο της Ένωσης διαβουλεύεται με τον τρίτο προκειμένου να εκτιμήσει κατά πόσον μπορούν να εφαρμοσθούν οι εξαιρέσεις του άρθρου 4, παράγραφοι 1 ή 2, του εν λόγω κανονισμού, εκτός εάν είναι σαφές ότι το έγγραφο θα δημοσιοποιηθεί ή όχι. Αν το θεσμικό όργανο κρίνει ότι είναι σαφές ότι οφείλει να μην επιτρέψει, βάσει των εξαιρέσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 ή 2 του ίδιου άρθρου, την πρόσβαση σε έγγραφο προερχόμενο από τρίτο, αρνείται στον αιτούντα την πρόσβαση χωρίς καν να χρειάζεται να διαβουλευθεί με τον τρίτο από τον οποίο προέρχεται το έγγραφο, ανεξαρτήτως αν ο τρίτος είχε ήδη απορρίψει αίτηση πρόσβασης στα ίδια έγγραφα η οποία είχε υποβληθεί βάσει του κανονισμού αυτού.
- 196 Όσον αφορά το περιθώριο εκτιμήσεως των θεσμικών οργάνων της Ένωσης στο πλαίσιο της εξέτασης των αιτήσεων πρόσβασης σε έγγραφα προερχόμενα από τρίτους, διευκρινίζεται ότι οι διατάξεις του κανονισμού 1049/2001 οι οποίες θεσπίζουν, υπό την επιφύλαξη των προβλεπόμενων εξαιρέσεων, το δικαίωμα πρόσβασης σε όλα τα έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή θεσμικού οργάνου, πρέπει να εφαρμόζονται αποτελεσματικά από το θεσμικό όργανο προς το οποίο υποβάλλεται η αίτηση πρόσβασης (απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2012, Γερμανία κατά Επιτροπής, T-59/09, EU:T:2012:75, σκέψη 48).
- 197 Επομένως, στην περίπτωση εγγράφων που προέρχονται από τρίτους, μολονότι η διαβούλευση με τον τρίτο είναι ασφαλώς υποχρεωτική πριν από τη γνωστοποίηση του εγγράφου από τον οποίο το έγγραφο αυτό προέρχεται, εντούτοις απόκειται στην Επιτροπή να εκτιμήσει τους κινδύνους οι οποίοι θα μπορούσαν να προκύψουν από τη γνωστοποίηση των εγγράφων αυτών. Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν δύναται να θεωρήσει ότι η εναντίωση του τρίτου σημαίνει αυτομάτως ότι το επίμαχο έγγραφο δεν μπορεί να γνωστοποιηθεί λόγω κινδύνου να θιγούν εμπορικά συμφέροντα, αλλά οφείλει να εξετάσει κατά τρόπο ανεξάρτητο όλες τις κρίσιμες περιστάσεις και να λάβει απόφαση στο πλαίσιο του περιθωρίου εκτιμήσεως που διαθέτει.
- 198 Επομένως, σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού 1049/2001, η τελική ευθύνη για την ορθή εφαρμογή του κανονισμού αυτού βαρύνει το θεσμικό όργανο της Ένωσης στο οποίο απόκειται επίσης να υπερασπιστεί ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης ή του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή τη νομιμότητα της απορριπτικής αποφάσεως επί της αιτήσεως προσβάσεως σε έγγραφα προερχόμενα από τρίτο. Εάν, στην περίπτωση εγγράφων που προέρχονται από τρίτο, το θεσμικό όργανο όφειλε να συμφωνεί αυτομάτως με την αιτιολογία που προβάλλει ο τρίτος, τότε θα ήταν υποχρεωμένο να υποστηρίξει έναντι του αιτούντος την πρόσβαση και, ενδεχομένως, έναντι των εν λόγω ελεγκτικών αρχών, θέσει τις οποίες θεωρεί ότι δεν ευσταθούν (πρβλ., και κατ' αναλογία, απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2012, Γερμανία κατά Επιτροπής, T-59/09, EU:T:2012:75, σκέψη 47).
- 199 Εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρει ότι η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 1049/2001, προέβη, κατόπιν της υποβολής της επιβεβαιωτικής αιτήσεως, σε νέες διαβουλεύσεις με τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, οι οποίες χαρακτηρίστηκαν «εκτενείς», σχετικά με τη δυνατότητα ευρύτερης γνωστοποίησεως των επίμαχων συμφωνιών. Στην προσβαλλόμενη απόφαση διευκρινίζεται ότι από τις εν λόγω διαβουλεύσεις προέκυψε ότι τμήματα των επίμαχων συμφωνιών εξακολουθούσαν να χρήζουν προστασίας, καθώς ήταν ευαίσθητα από εμπορικής απόψεως και η γνωστοποίησή τους θα μπορούσε να βλάψει τα νόμιμα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων. Η προσβαλλόμενη απόφαση διευκρινίζει ότι η ευρύτερη μερική πρόσβαση στις επίμαχες συμφωνίες χορηγήθηκε κατόπιν συνεκτίμησης από το θεσμικό όργανο των απαντήσεων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων και της αξιολόγησης στην οποία αυτό είχε προβεί. Στην προσβαλλόμενη απόφαση εκτίθεται, επίσης,

ότι η έκταση των απαλείψεων ποικίλλει ανάλογα, μεταξύ άλλων, με την ιδιαίτερη κατάσταση κάθε επιχειρήσεως, τα χαρακτηριστικά της, τις σχέσεις της με άλλους εμπορικούς φορείς, τις στρατηγικές της στην αγορά και τις επιχειρηματικές στρατηγικές της, τον τρόπο με τον οποίο οι ανταγωνιστές της θα μπορούσαν να κάνουν χρήση των γνωστοποιούμενων πληροφοριών και το στάδιο εκτέλεσης της επίμαχης συμφωνίας.

- 200 Επομένως, οι προσφεύγουσες ήταν πλήρως σε θέση να κατανοήσουν τους λόγους για τους οποίους υφίσταντο διαφορές όσον αφορά τις απαλείψεις τμημάτων των επίμαχων συμφωνιών και τους λόγους για τους οποίους, κατά την Επιτροπή, υπήρχε κίνδυνος η πλήρης γνωστοποίηση των απαλειφθέντων τμημάτων των εν λόγω εγγράφων να έχει διαφορετικό αντίκτυπο στα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων. Ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν πάσχει συναφώς από ελλιπή αιτιολογία.
- 201 Επιπλέον, από την προσβαλλόμενη απόφαση και από την ανάγνωση των επίμαχων συμβάσεων προκύπτει ότι, μολονότι, ασφαλώς, τα εν λόγω έγγραφα αφορούν όλα το ίδιο υλικό αντικείμενο, ήτοι την αγορά εμβολίων κατά της νόσου COVID-19, και περιέχουν όρους σχετικά με τις αμοιβαίες υποχρεώσεις των συμβαλλομένων προς τούτο, το νομικό αντικείμενο καθεμιάς από τις επίμαχες συμφωνίες είναι διαφορετικό, δεδομένου ότι η οικεία επιχείρηση και το συγκεκριμένο εμβόλιο διαφέρουν. Επομένως, καθεμία από τις επίμαχες συμφωνίες αποτελεί αυτοτελές έγγραφο.
- 202 Οι προσφεύγουσες θεώρησαν, κατ' ουσίαν, απλώς ως μη αξιόπιστο το γεγονός ότι μια συγκεκριμένη πληροφορία είναι ευαίσθητη για μια συγκεκριμένη επιχείρηση και όχι για μια άλλη. Ωστόσο, δεν προσκόμισαν κανένα στοιχείο ικανό να αντικρούσει τις εξηγήσεις που παρέσχε η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, σύμφωνα με τις οποίες, προκειμένου να αρνηθεί την πρόσβαση στις απαλειφθείσες πληροφορίες, στηρίχθηκε σε ανάλυση των στοιχείων που σχετίζονται με το ειδικό περιεχόμενο καθεμιάς από τις επίμαχες συμφωνίες και την ατομική κατάσταση εκάστης των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων.
- 203 Κατόπιν των προεκτεθέντων, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Δ. Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, κατά το μέρος που η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον το οποίο δικαιολογεί τη γνωστοποίηση των ζητούμενων πληροφοριών

- 204 Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, όπως προσαρμόστηκε, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν, κατ' ουσίαν, το βάσιμο και την επάρκεια των λόγων που προέβαλε η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση όσον αφορά την έλλειψη υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος το οποίο να δικαιολογεί την πλήρη γνωστοποίηση των επίμαχων συμβάσεων, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τελευταία περίοδος, του κανονισμού 1049/2001.
- 205 Κατά τις προσφεύγουσες, υφίσταται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για την πλήρη γνωστοποίηση των επίμαχων συμβάσεων προκειμένου να εδραιωθεί η εμπιστοσύνη του κοινού στον ρόλο που διαδραμάτισε η Επιτροπή όσον αφορά την από κοινού σύναψη συμβάσεων για την αγορά εμβολίων κατά της νόσου COVID-19 και τη χρήση δημόσιων πόρων στο πλαίσιο αυτό, καθώς και προκειμένου να εδραιωθεί η εμπιστοσύνη του κοινού στα ίδια τα εμβόλια, τούτο δε προς τον σκοπό καταπολέμησης του φαινομένου της απροθυμίας εμβολιασμού και της παραπληροφόρησης.

- 206 Ομοίως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι υπάρχει σχέση μεταξύ του φαινομένου της απροθυμίας εμβολιασμού και της δυσπιστίας του κοινού προς τα θεσμικά όργανα και της μη δημοσιοποίησής ορισμένων πληροφοριών που περιέχονται στις επίμαχες συμφωνίες, ήτοι της διαρθρώσεως του κόστους παραγωγής των διαφόρων εμβολίων, των τιμών, των τόπων παραγωγής, των συμφωνιών περί διανοητικής ιδιοκτησίας, των όρων σχετικά με την ευθύνη και την αποζημίωση και των όρων σχετικά με την πρόσβαση στο εμβόλιο.
- 207 Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν ότι προέβαλαν μόνον επιχειρήματα γενικής φύσεως προκειμένου να δικαιολογήσουν τη γνωστοποίηση των απαλειφθεισών πληροφοριών. Προσάπτουν στην Επιτροπή ότι δεν στάθμισε τα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων και το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον της υγείας που ευνοείται από τη διαφάνεια. Κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή απλώς απέρριψε τα επιχειρήματά τους χωρίς να εκθέσει σαφώς τους λόγους για τους οποίους δεν υφίστατο υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση των επίμαχων πληροφοριών.
- 208 Τέλος, οι προσφεύγουσες, στο υπόμνημα προσαρμογής των αιτημάτων τους, παραθέτουν τους λόγους για τους οποίους είναι αναγκαία η γνωστοποίηση ορισμένων συγκεκριμένων πληροφοριών που έχουν απαλειφθεί στις επίμαχες συμφωνίες. Πρώτον, υποστηρίζουν ότι η γνωστοποίηση των ορισμών αποτελεί προϋπόθεση για την κατανόηση των επίμαχων συμβάσεων και, κατά συνέπεια, για τη διαφάνεια και την εμπιστοσύνη, με συνέπεια να εξυπηρετεί υπέρτερο δημόσιο συμφέρον. Δεύτερον, η γνωστοποίηση της τοποθεσίας των εγκαταστάσεων παραγωγής των εμβολίων είναι απαραίτητη για την οργάνωση εκστρατειών εμβολιασμού στα κράτη μέλη και για να μπορεί το κοινό να εκτιμήσει αν πρέπει να αναμένονται καθυστερήσεις στην παράδοση και αν υπάρχει επαρκής ικανότητα για την έγκαιρη παράδοση των εμβολίων. Τρίτον, η γνωστοποίηση των όρων σχετικά με τις δωρεές και τις μεταπωλήσεις είναι αναγκαία προκειμένου να καταστεί γνωστός ο τρόπος με τον οποίο η Ένωση και τα κράτη μέλη συμβάλλουν στην καταπολέμηση της νόσου COVID-19 σε παγκόσμια κλίμακα. Τέταρτον, η γνωστοποίηση των τιμών ανά δόση και των χρονοδιαγραμμάτων παράδοσης είναι αναγκαία για την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης του κοινού στην από κοινού σύναψη συμβάσεων για την προμήθεια εμβολίων και να γίνουν γνωστοί οι λόγοι για τις διαφορετικές επιλογές εμβολίων στις οποίες προέβησαν τα κράτη μέλη και οι δυσχέρειες παράδοσης τις οποίες αντιμετώπισε ιδίως η AstraZeneca. Πέμπτον, η γνωστοποίηση των όρων σχετικά με τις προκαταβολές και τις προπληρωμές είναι σημαντική προκειμένου το κοινό να έχει εμπιστοσύνη στα εμβόλια και στην επένδυση δημόσιων πόρων που πραγματοποίησε η Επιτροπή και να είναι σε θέση να την αναλύσει και να συναγάγει συμπεράσματα σχετικά με την από κοινού σύναψη συμβάσεων για την προμήθεια εμβολίων και τα τυχόν κέρδη των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων. Έκτον, η γνωστοποίηση των διατάξεων σχετικά με την ευθύνη και την αποζημίωση είναι απαραίτητη για την ενίσχυση της εμπιστοσύνης στα εμβόλια, την καταπολέμηση της παραπληροφόρησης και για να καταστεί γνωστό ποιος ευθύνεται και ποιος θα αποζημιωθεί σε περίπτωση παρενεργειών που συνδέονται με τον εμβολιασμό.
- 209 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα ανωτέρω επιχειρήματα.
- 210 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει, κατ' αρχάς, ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως και το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, καθώς και το πέμπτο και το έβδομο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως πρέπει να γίνουν δεκτά, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν παρέσχε επαρκείς εξηγήσεις από τις οποίες να προκύπτει με ποιον τρόπο η πρόσβαση στους ορισμούς των φράσεων «εκ προθέσεως παράβαση» στο έγγραφο 1 και «κάθε δυνατή εύλογη προσπάθεια» στα έγγραφα 4 και 7 και στους όρους σχετικά με τις δωρεές και τις μεταπωλήσεις θα μπορούσε να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά τα εμπορικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων

και δεδομένου ότι οι λόγοι για την άρνηση της ευρύτερης γνωστοποίησης των σχετικών με την αποζημίωση όρων δεν αποδεικνύουν ότι υφίστατο προβλέψιμος και μη αμιγώς υποθετικός κίνδυνος προσβολής των εμπορικών συμφερόντων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, κατά παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Επομένως, η εξέταση του τετάρτου λόγου ακυρώσεως δεν αφορά τις εν λόγω πτυχές της προσβαλλομένης αποφάσεως.

- 211 Σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, τελευταίο σκέλος της περιόδου, του κανονισμού 1049/2001, τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σε ένα έγγραφο η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε, μεταξύ άλλων, την προστασία των εμπορικών συμφερόντων ενός συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου, «εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχόν δημόσιο συμφέρον». Εξ αυτού προκύπτει ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν δύνανται να αρνηθούν την παροχή πρόσβασης σε έγγραφο όταν η γνωστοποίησή του δικαιολογείται λόγω υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, ακόμη και αν η εν λόγω γνωστοποίηση θα μπορούσε να θίξει την προστασία των εμπορικών συμφερόντων συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου.
- 212 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να σταθμίζεται, αφενός, το ειδικό συμφέρον που πρέπει να προστατεύεται με τη μη γνωστοποίηση του οικείου εγγράφου και, αφετέρου, ιδίως, το γενικό συμφέρον που επιτάσσει να καταστεί το οικείο έγγραφο προσβάσιμο, λαμβάνοντας υπόψη τα πλεονεκτήματα που απορρέουν, όπως διευκρινίζει η αιτιολογική σκέψη 2 του κανονισμού 1049/2001, από μια αυξημένη διαφάνεια, δηλαδή από μεγαλύτερη συμμετοχή των πολιτών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων, καθώς και από αυξημένη νομιμοποίηση, αποτελεσματικότητα και υπευθυνότητα της διοίκησης έναντι των πολιτών σε ένα δημοκρατικό σύστημα (βλ. απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2010, Αγαπίου-Ιωσηφίδη κατά Επιτροπής και ΕΟΕΟΘΠ, T-439/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2010:442, σκέψη 136 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία: απόφαση της 5ης Φεβρουαρίου 2018, PTC Therapeutics International κατά EMA, T-718/15, EU:T:2018:66, σκέψη 107).
- 213 Απόκειται στον αιτούντα την πρόσβαση να επικαλεστεί κατά τρόπο συγκεκριμένο στοιχεία που να θεμελιώνουν υπέρτερο δημόσιο συμφέρον το οποίο να δικαιολογεί τη γνωστοποίηση των οικείων εγγράφων (βλ. αποφάσεις της 14ης Νοεμβρίου 2013, LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, C-514/11 P και C-605/11 P, EU:C:2013:738, σκέψη 94 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 16ης Ιουλίου 2015, ClientEarth κατά Επιτροπής, C-612/13 P, EU:C:2015:486, σκέψη 90 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Συγκεκριμένα, σε αυτούς που υποστηρίζουν την ύπαρξη υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος κατά την έννοια της τελευταίας περιόδου του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 απόκειται να το αποδείξουν (απόφαση της 25ης Σεπτεμβρίου 2014, Spirlea κατά Επιτροπής, T-306/12, EU:T:2014:816, σκέψη 97).
- 214 Το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον το οποίο δύναται να δικαιολογήσει τη γνωστοποίηση ενός εγγράφου δεν απαιτείται κατ' ανάγκην να διαφοροποιείται από τις αρχές που διέπουν τον κανονισμό 1049/2001. Εντούτοις, δεν είναι δυνατόν να ληφθούν υπόψη γενικές εκτιμήσεις προκειμένου να δικαιολογηθεί η πρόσβαση στα ζητούμενα έγγραφα, η οποία απαιτεί να είναι η αρχή της διαφάνειας, στη συγκεκριμένη περίπτωση, ιδιαιτέρως επιτακτική, ώστε να κατισχύει των λόγων που δικαιολογούν την άρνηση γνωστοποίησης των επίμαχων εγγράφων (πρβλ. αποφάσεις της 14ης Νοεμβρίου 2013, LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, C-514/11 P και C-605/11 P, EU:C:2013:738, σκέψεις 92 και 93 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 16ης Ιουλίου 2015, ClientEarth κατά Επιτροπής, C-612/13 P, EU:C:2015:486, σκέψεις 92 και 93).

- 215 Εν προκειμένω, με την επιβεβαιωτική αίτηση, οι έξι βουλευτές επικαλέστηκαν υπέρτερο δημόσιο συμφέρον το οποίο δικαιολογούσε, κατά την άποψή τους, τη γνωστοποίηση των επίμαχων συμβάσεων και το οποίο περιλάμβανε, κατ' ουσίαν, πέντε πτυχές, ήτοι, πρώτον, τη διαφάνεια με σκοπό την εδραίωση της εμπιστοσύνης του κοινού στις ενέργειες της Επιτροπής όσον αφορά την προμήθεια εμβολίων κατά της νόσου COVID-19 και δεδομένης της χρήσης δημόσιων πόρων προς τούτο, δεύτερον, τη διαφάνεια για την ενίσχυση της εμπιστοσύνης του κοινού στα ίδια τα εμβόλια και την καταπολέμηση του φαινομένου της απροθυμίας εμβολιασμού, τρίτον, διάφορες δηλώσεις του Κοινοβουλίου με τις οποίες ζητείται μεγαλύτερη διαφάνεια, τέταρτον, την παγκόσμια διάσταση της πανδημίας και, πέμπτον, τον Χάρτη και τη διπλή ιδιότητά τους ως πολιτών της Ένωσης και μελών του Κοινοβουλίου.
- 216 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία η Επιτροπή επέτρεψε ευρύτερη μερική πρόσβαση στα έγγραφα 1 έως 8 και 11, τα οποία είχαν προηγουμένως γνωστοποιηθεί, καθώς και μερική πρόσβαση στα έγγραφα 9, 10, 12 και 13, τα οποία μέχρι τότε δεν είχαν δημοσιοποιηθεί σε μη εμπιστευτική μορφή, η Επιτροπή ανέφερε ότι αναγνώριζε τη σημασία της εμπιστοσύνης του κοινού στις ενέργειές της σχετικά με την προμήθεια εμβολίων και τον απαιτούμενο υψηλό βαθμό διαφάνειας. Η Επιτροπή υπενθύμισε ότι παρέσχε τακτικά πληροφορίες για την πρόοδο των διαπραγματεύσεων με τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις και για τις διάφορες ενέργειες που είχαν γίνει, μεταξύ άλλων και προς το Κοινοβούλιο, για τη διασφάλιση της διαφάνειας. Η Επιτροπή ανέφερε ότι διαβουλευθήκε με τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις προκειμένου να παράσχει την ευρύτερη δυνατή πρόσβαση στις επίμαχες συμφωνίες. Υπογράμμισε, ωστόσο, ότι, κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, η υγειονομική κρίση συνεχιζόταν και ότι το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα δεν αποτελούσε γενικό και απόλυτο δικαίωμα. Εν συνεχεία, επισήμανε ότι τα επιχειρήματα που περιλαμβάνονταν στην επιβεβαιωτική αίτηση σχετικά με την πιθανή απροθυμία εμβολιασμού, τις διάφορες δηλώσεις του Κοινοβουλίου, τον Χάρτη και την παγκόσμια διάσταση της πανδημίας είχαν γενικό χαρακτήρα και υπενθύμισε ότι γενικές εκτιμήσεις σχετικά, μεταξύ άλλων, με την προστασία της ανθρώπινης υγείας δεν αρκούν για να δικαιολογήσουν την ύπαρξη υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος, χωρίς να διευκρινίζονται οι συγκεκριμένοι λόγοι που δικαιολογούν τον βαθμό στον οποίο η γνωστοποίηση θα εξυπηρετούσε το εν λόγω δημόσιο συμφέρον. Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι δεν είχε κατορθώσει να προσδιορίσει οποιοδήποτε δημόσιο συμφέρον ικανό να υπερισχύσει του δημόσιου και ιδιωτικού συμφέροντος που προστατεύεται από το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Η Επιτροπή απέρριψε ως μη κρίσιμες τις εκτιμήσεις που βασίστηκαν στο γεγονός ότι τρεις συμφωνίες προαγοράς είχαν διαρρεύσει στα μέσα ενημέρωσης. Τέλος, η Επιτροπή έκρινε ότι το γεγονός ότι οι επίμαχες συμφωνίες αφορούσαν διοικητική διαδικασία και όχι νομοθετικές πράξεις ενίσχυε το συμπέρασμα ότι κανένα υπέρτερο δημόσιο συμφέρον δεν δικαιολογούσε τη γνωστοποίηση των αποσπασμάτων που είχαν απαλειφθεί.
- 217 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή παρέσχε συνοπτικές εξηγήσεις οι οποίες παρείχαν στις προσφεύγουσες τη δυνατότητα να κατανοήσουν τους λόγους που την οδήγησαν να αποκλείσει την ύπαρξη υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος το οποίο να δικαιολογεί την πλήρη γνωστοποίηση των επίμαχων συμβάσεων, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τελευταίο σκέλος της περιόδου, του κανονισμού 1049/2001.
- 218 Επομένως, η αιτίαση με την οποία προβάλλεται ανεπαρκής αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 219 Όσον αφορά το βάσιμο της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως, η εκτίμηση της Επιτροπής δεν ενέχει πλάνη περί το δίκαιο υπό το πρίσμα του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.

- 220 Πράγματι, εν προκειμένω, το γεγονός ότι οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις συμμετείχαν στην εκπλήρωση καθηκόντων δημοσίου συμφέροντος, ιδίως στην ανάπτυξη εμβολίων κατά της νόσου COVID-19 μέσω προκαταβολών ή προπληρωμών που προέρχονταν από δημόσιους πόρους και καταβλήθηκαν στο πλαίσιο των επίμαχων συμφωνιών τις οποίες συνήψε η Επιτροπή για λογαριασμό των κρατών μελών, δύναται, κατ' αρχήν, να αποκαλύψει την ύπαρξη πραγματικού συμφέροντος του κοινού για πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με τα εν λόγω εμβόλια και τις εν λόγω συμφωνίες (πρβλ. απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2023, Breyer κατά REA, C-135/22 P, EU:C:2023:640, σκέψη 77).
- 221 Εξάλλου, η διαφάνεια της διαδικασίας την οποία ακολούθησε η Επιτροπή κατά τις διαπραγματεύσεις με τους παρασκευαστές εμβολίων κατά της νόσου COVID-19 και τη σύναψη των επίμαχων συμφωνιών για λογαριασμό των κρατών μελών είναι ικανή να συμβάλει στην ενίσχυση της εμπιστοσύνης των πολιτών της Ένωσης στη στρατηγική εμβολιασμού που προωθεί το εν λόγω θεσμικό όργανο και, κατά συνέπεια, στην καταπολέμηση ιδίως της παραπληροφόρησης όσον αφορά τους όρους διαπραγμάτευσης και σύναψης των εν λόγω συμφωνιών (πρβλ. αποφάσεις της 7ης Σεπτεμβρίου 2022, Saure κατά Επιτροπής, T-448/21, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2022:525, σκέψη 45, και της 7ης Σεπτεμβρίου 2022, Saure κατά Επιτροπής, T-651/21, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2022:526, σκέψη 46).
- 222 Στο πλαίσιο αυτό, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή δεν αρνήθηκε ότι υφίστατο συμφέρον του κοινού για πληροφόρηση σχετικά με την αγορά των εμβολίων και τις επίμαχες συμφωνίες, αλλά έκρινε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι το συμφέρον αυτό ικανοποιούνταν από τα διάφορα μέτρα που είχαν ληφθεί για τη διασφάλιση της διαφάνειας, στα οποία περιλαμβάνονταν η δημοσίευση επικαιροποιημένων πληροφοριών σχετικά με την πρόοδο των διαπραγματεύσεων και η παροχή πληροφοριών στο Κοινοβούλιο προφορικά και γραπτώς. Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι οι απαλειφθείσες πληροφορίες δεν περιέχουν επιστημονικές ενδείξεις περί της αποτελεσματικότητας και της ασφάλειας των εμβολίων οι οποίες θα μπορούσαν να διασκεδάσουν τυχόν ανησυχίες του κοινού όσον αφορά τη χρήση των εμβολίων.
- 223 Εντούτοις, εκτιμήσεις τόσο γενικές όσο αυτές τις οποίες επικαλούνται οι προσφεύγουσες, ήτοι η ανάγκη εδραίωσης της εμπιστοσύνης του κοινού στις ενέργειες της Επιτροπής όσον αφορά την αγορά εμβολίων κατά της νόσου COVID-19 και η ανάγκη εδραίωσης της εμπιστοσύνης στα ίδια τα εμβόλια προκειμένου να αντιμετωπιστεί το φαινόμενο της απροθυμίας εμβολιασμού, δεν δύναται να αποδείξουν ότι το συμφέρον για διαφάνεια ήταν, εν προκειμένω, ιδιαίτερα επιτακτικό και θα μπορούσε να κατισχύσει των λόγων που δικαιολογούσαν την άρνηση γνωστοποίησης των απαλειφθέντων τμημάτων των επίμαχων συμφωνιών.
- 224 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από τα λεπτομερέστερα επιχειρήματα που προέβαλαν οι προσφεύγουσες με το υπόμνημά τους προσαρμογής.
- 225 Πρώτον, οι προσφεύγουσες ουδόλως τεκμηρίωσαν για ποιον λόγο η γνωστοποίηση στις ίδιες και, εν τέλει, στο κοινό των πληροφοριών σχετικά με την τοποθεσία των εγκαταστάσεων παραγωγής των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων ήταν αναγκαία για την οργάνωση των εκστρατειών εμβολιασμού στα κράτη μέλη, δεδομένου ότι οι εκστρατείες αυτές υλοποιούνται από τις αρμόδιες εθνικές αρχές. Ομοίως, οι προσφεύγουσες δεν εξέθεσαν τους λόγους για τους οποίους η γνωστοποίηση των πληροφοριών αυτών θα επέτρεπε στο κοινό να σχηματίσει τεκμηριωμένη άποψη ως προς τον κίνδυνο τυχόν καθυστερήσεων στις παραδόσεις και ως προς την παραγωγική ικανότητα των εν λόγω εγκαταστάσεων.

- 226 Δεύτερον, στο μέτρο που οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η γνωστοποίηση των τιμών ανά δόση και των χρονοδιαγραμμάτων παράδοσης θα μπορούσε να αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη μεγαλύτερου μέρους του κοινού στην αγορά εμβολίων και να εξηγήσει τις διαφορετικές επιλογές ως προς τα εμβόλια στις οποίες προέβησαν τα κράτη μέλη και τις δυσχέρειες παράδοσης τις οποίες αντιμετώπισαν, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσφεύγουσες δεν τεκμηριώνουν τους ισχυρισμούς τους. Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες δεν εκθέτουν τους λόγους για τους οποίους η εμπιστοσύνη του κοινού στην από κοινού σύναψη συμφωνιών προμήθειας εμβολίων κατά της νόσου COVID-19 θα ενισχυόταν με τη γνωστοποίηση ευαίσθητων οικονομικών στοιχείων των επίμαχων συμφωνιών, τα οποία θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν κατά των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων στις διαπραγματεύσεις τους με αγοραστές σε τρίτες χώρες, ή ακόμη και κατά της Επιτροπής και των κρατών μελών στο πλαίσιο μεταγενέστερων συμβάσεων αγοράς. Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες δεν διευκρινίζουν με ποιον τρόπο οι τιμές ανά δόση θα μπορούσαν, αφ' εαυτών, να αποκαλύψουν το σκεπτικό στο οποίο στηρίζονται οι αποφάσεις των κρατών μελών όσον αφορά τα εμβόλια που χρησιμοποιούνται στις εκστρατείες εμβολιασμού τους κατά της νόσου COVID-19. Ωστόσο, οι εν λόγω αποφάσεις ενδέχεται να επηρεάζονται όχι μόνον από την επιλογή του κράτους μέλους να συμμετάσχει ή μη στην επίμαχη συμφωνία και από την τιμή, αλλά και από διάφορες εκτιμήσεις, όπως τα χαρακτηριστικά του εμβολίου, η διαθεσιμότητά του και η προθεσμία παράδοσης. Εξάλλου, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η γνωστοποίηση των χρονοδιαγραμμάτων παράδοσης ουδόλως θα φώτιζε τα αίτια των τυχόν δυσχερειών παράδοσης.
- 227 Τρίτον, κατά το μέρος που οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η γνωστοποίηση των όρων σχετικά με τις προκαταβολές και τις προπληρωμές θα μπορούσε να ενισχύσει την εμπιστοσύνη του κοινού στα εμβόλια και στις επενδύσεις που πραγματοποιούνται με δημόσιους πόρους επιτρέποντας στο κοινό να αναλύσει και να συναγάγει συμπεράσματα σχετικά με τις διαπραγματεύσεις και τις επενδύσεις της Επιτροπής, καθώς και με τα ενδεχόμενα κέρδη των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, επισημαίνεται ότι τα ευαίσθητα οικονομικά στοιχεία των επίμαχων συμβάσεων ουδεμία σχέση έχουν με την ασφάλεια και την αποτελεσματικότητα των εμβολίων κατά της νόσου COVID-19. Επιπλέον, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η ευρύτερη γνωστοποίηση των όρων που απαλείφθηκαν στα έγγραφα 2 έως 4, 12 και 13 καθιστά πράγματι δυνατή τη συναγωγή συμπερασμάτων σχετικά με τη διαπραγμάτευση των εν λόγω συμφωνιών, τη χρήση δημόσιων πόρων και τα κέρδη των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, όπως διαπιστώθηκε και στο σημείο 226 ανωτέρω, εντούτοις οι προσφεύγουσες δεν διευκρινίζουν με ποιον τρόπο η εμπιστοσύνη του κοινού θα ενισχυόταν από τη γνωστοποίηση των στοιχείων που απαλείφθηκαν, όταν μάλιστα τα στοιχεία αυτά θα ήταν ικανά να επηρεάσουν αρνητικά τις εν εξελίξει ή μεταγενέστερες διαπραγματεύσεις.
- 228 Τέταρτον, δεδομένου ότι ο μηχανισμός αποζημίωσης των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων από τα κράτη μέλη ουδόλως θίγει το καθεστώς της νομικής ευθύνης των εν λόγω επιχειρήσεων βάσει της οδηγίας 85/374 και ότι η πληροφορία αυτή είχε ήδη δημοσιοποιηθεί κατά τον χρόνο υποβολής της αρχικής αιτήσεως προσβάσεως, οι ενάγουσες δεν εξηγούν με ποιον τρόπο η γνωστοποίηση των όρων σχετικά με τη συμβατική ευθύνη των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων σε περίπτωση παράβασης, καταγγελίας ή αναστολής των επίμαχων συμφωνιών, ιδίως σε σχέση με καθυστερημένες ή ελλιπείς παραδόσεις, θα μπορούσε να ενισχύσει την εμπιστοσύνη στα εμβόλια και να καταπολεμήσει την παραπληροφόρηση.
- 229 Τέλος, και όπως επισήμανε η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, η διοικητική δραστηριότητά της δεν απαιτεί το ίδιο εύρος πρόσβασης στα έγγραφα σε σχέση με αυτό που απαιτείται στην περίπτωση της νομοθετικής δραστηριότητας θεσμικού οργάνου της Ένωσης (βλ.,

κατ' αναλογία, αποφάσεις της 29ης Ιουνίου 2010, Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, σκέψη 60, και της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Επιτροπή κατά EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, σκέψη 91).

- 230 Εν προκειμένω, ωστόσο, οι επίμαχες συμφωνίες εντάσσονται στο πλαίσιο διοικητικής δραστηριότητας.
- 231 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο επικαλούμενη, κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, την εξαίρεση που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, εξυπακουομένου, ωστόσο, ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 4, παράγραφος 7, του κανονισμού 1049/2001, η εξαίρεση αυτή δεν προορίζεται να εφαρμοστεί για απεριόριστο χρονικό διάστημα, αλλά μόνο για όσο διάστημα η προστασία αυτή δικαιολογείται υπό το πρίσμα του περιεχομένου του επίμαχου εγγράφου (πρβλ. απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2010, Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής, C-362/08 P, EU:C:2010:40, σκέψεις 56 και 57).
- 232 Επομένως, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Ε. Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 42 και του άρθρου 52, παράγραφος 3, του Χάρτη καθώς και του άρθρου 10, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ

- 233 Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υπενθυμίζουν ότι η Επιτροπή οφείλει να λαμβάνει υπόψη τόσο το δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρασης, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 11, παράγραφος 1, του Χάρτη, όσο και το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα, το οποίο προστατεύεται από το άρθρο του 42. Οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι δεν εξέτασε εάν και σε ποιον βαθμό η μερική μόνον πρόσβαση στις επίμαχες συμφωνίες συνιστούσε επέμβαση στο δικαίωμά τους στην ελευθερία της έκφρασης, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 11, παράγραφος 1, του Χάρτη και το οποίο περιλαμβάνει την ελευθερία λήψης πληροφοριών, κατά παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 3, του εν λόγω Χάρτη και του άρθρου 10, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ. Με το υπόμνημα απαντήσεως, οι προσφεύγουσες προσθέτουν ότι η Επιτροπή παρέβη επίσης το άρθρο 42 του Χάρτη, καθόσον δεν τήρησε τα όρια που επιβάλλονται στην εξαίρεση σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων.
- 234 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα ανωτέρω επιχειρήματα.
- 235 Αφενός, ο ισχυρισμός σχετικά με το άρθρο 42 του Χάρτη, ο οποίος προβλήθηκε κατά το στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως, είναι νέος και απαράδεκτος ελλείψει οποιουδήποτε επιχειρήματος προβληθέντος προς στήριξή του και, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμος. Αφετέρου, το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα που κατοχυρώνεται στο άρθρο 42 του Χάρτη δεν είναι ανεπιφύλακτο, αλλά ασκείται, σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφος 2, του Χάρτη, υπό τις προϋποθέσεις και εντός των ορίων που ορίζουν οι Συνθήκες. Επομένως, η Επιτροπή, κατά το μέρος που αρνήθηκε να επιτρέψει την πρόσβαση σε ορισμένα τμήματα των επίμαχων συμφωνιών κατ' εφαρμογήν των εξαιρέσεων του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001, δεν προσέβαλε την ελευθερία εκφράσεως των προσφευγουσών.
- 236 Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλουν οι προσφεύγουσες πρέπει να εκληφθεί υπό την έννοια ότι αυτές προσάπτουν κατ' ουσίαν στην Επιτροπή ότι παρέβη τόσο το άρθρο 11, παράγραφος 1, όσο και το άρθρο 42 του Χάρτη, στο μέτρο που, όπως προκύπτει από την εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως που προβλήθηκαν προς στήριξη της υπό κρίση

προσφυγής, η Επιτροπή δεν εξέτασε επαρκώς αν και σε ποιον βαθμό η μερική άρνηση παροχής προσβάσεως στις επίμαχες συμφωνίες θα μπορούσε να συνιστά επέμβαση στο δικαίωμά τους πρόσβασης στα έγγραφα και στην ελευθερία τους έκφρασης και πληροφόρησης.

- 237 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι οι προσφεύγουσες δεν προβάλλουν συγκεκριμένα επιχειρήματα προκειμένου να αποδείξουν με ποιον συγκεκριμένο τρόπο η μερική άρνηση παροχής προσβάσεως προσβάλλει τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις ελευθερίες τους, αλλά εξαρτούν κατ' ουσίαν τη διαπίστωση μιας τέτοιας προσβολής από την αποδοχή των λόγων ακυρώσεως που εξετάστηκαν προηγουμένως.
- 238 Υπό τις συνθήκες αυτές, για τους ίδιους λόγους με εκείνους που εκτίθενται στις σκέψεις 39 έως 46, 151 έως 171 και 182 έως 188 ανωτέρω, διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 1, και του άρθρου 42 του Χάρτη, όσον αφορά την απάλειψη των ορισμών των φράσεων «εκ προθέσεως παράβαση» και «κάθε δυνατή εύλογη προσπάθεια» στα έγγραφα 4 και 7 και των όρων σχετικά με τις δωρεές και τις μεταπωλήσεις, καθώς και των όρων σχετικά με την αποζημίωση στις επίμαχες συμφωνίες.
- 239 Αντιθέτως, δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες δεν προέβαλαν κανένα επιχείρημα αυτοτελές σε σχέση με εκείνα τα οποία προέβαλαν με τον πρώτο, τον δεύτερο, τον τρίτο και τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, οι οποίοι εξετάστηκαν ανωτέρω, προκειμένου να αμφισβητήσουν την άρνηση παροχής προσβάσεως σε πληροφορίες άλλες από εκείνες που μνημονεύονται στη σκέψη 238 ανωτέρω, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί όσον αφορά τις πληροφορίες αυτές.
- 240 Κατόπιν των προεκτεθέντων, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτός.

ΣΤ. Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 7 και 8 του κανονισμού 1049/2001 κατά το μέρος που η Επιτροπή, με την προσβαλλόμενη απόφαση, απάλειψε ορισμένες πληροφορίες τις οποίες είχε προηγουμένως γνωστοποιήσει

- 241 Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 7 και 8 του κανονισμού 1049/2001 κατά το μέρος που απάλειψε από τα έγγραφα 7 και 11 ορισμένες πληροφορίες τις οποίες, ωστόσο, είχε γνωστοποιήσει σε απάντηση της αρχικής αιτήσεως. Κατά την άποψή τους, η Επιτροπή δεν μπορούσε νομίμως να γνωστοποιήσει λιγότερες πληροφορίες απαντώντας στην επιβεβαιωτική αίτηση.
- 242 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα ανωτέρω επιχειρήματα.
- 243 Συναφώς, χωρίς να είναι αναγκαίο να ληφθεί θέση επί του ζητήματος αν η Επιτροπή, απαντώντας σε επιβεβαιωτική αίτηση, δύναται να ανακαλέσει την πρόσβαση σε ορισμένες πληροφορίες οι οποίες είχαν γνωστοποιηθεί με την αρχική της θέση, αρκεί η διαπίστωση ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν είχε την πρόθεση να ανακαλέσει την πρόσβαση στις πληροφορίες των εγγράφων 7 και 11 οι οποίες είχαν γνωστοποιηθεί με την αρχική της θέση.
- 244 Πράγματι, αφενός, η Επιτροπή απάλειψε, ασφαλώς, ορισμένες πληροφορίες στα έγγραφα 7 και 11, τις οποίες είχε γνωστοποιήσει σε απάντηση στην αρχική αίτηση. Εντούτοις, στην προσβαλλόμενη απόφαση ουδεμία αναφορά γίνεται σε ανάκληση της προσβάσεως. Αφετέρου, ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή επικαλέστηκε ρητώς το γεγονός ότι οι προσφεύγουσες δεν είχαν συμφέρον να προβάλουν έναν τέτοιο λόγο ακυρώσεως για τον λόγο ότι

«[είχαν] ήδη αποκτήσει νομίμως πρόσβαση στα τμήματα των εγγράφων που είχαν γνωστοποιηθεί κατά το αρχικό στάδιο». Τέλος, η Επιτροπή δεν ζήτησε από τις προσφεύγουσες να αναλάβουν την υποχρέωση να διαγράψουν τα δεδομένα που τους γνωστοποιήθηκαν.

- 245 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι προσφεύγουσες διατήρησαν την πρόσβαση σε ορισμένες πληροφορίες των εγγράφων 7 και 11 τις οποίες είχαν λάβει σε απάντηση της αρχικής αιτήσεώς τους.
- 246 Επομένως, ο έκτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής.
- 247 Κατόπιν του συνόλου των προεκτεθέντων, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί κατά το μέρος που με αυτήν προβάλλεται άρνηση ευρύτερης πρόσβασης, πρώτον, στους ορισμούς των φράσεων «εκ προθέσεως υπαιτιότητα» στο έγγραφο 1 και «κάθε δυνατή προσπάθεια» στα έγγραφα 4 και 7, δεύτερον, στους όρους σχετικά με τις δωρεές και τις μεταπωλήσεις και, τρίτον, στις όρους σχετικά με τις αποζημιώσεις.
- 248 Στο πλαίσιο αυτό, υπενθυμίζεται ότι δεν απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να υποκαταστήσει την Επιτροπή και να υποδείξει τα έγγραφα στα οποία πρέπει να επιτραπεί μερική ή ολική πρόσβαση, αλλά το θεσμικό όργανο υποχρεούται, κατά την εκτέλεση της παρούσας αποφάσεως και σύμφωνα με το άρθρο 266 ΣΛΕΕ, να λάβει υπόψη του τους λόγους που παρατίθενται συναφώς στο σκεπτικό της (πρβλ. απόφαση της 6ης Ιουλίου 2006, Franchet και Byk κατά Επιτροπής, T-391/03 και T-70/04, EU:T:2006:190, σκέψη 133).

IV. Επί των δικαστικών εξόδων

- 249 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα των προσφευγουσών.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση C(2022) 1038 final της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 15ης Φεβρουαρίου 2022, κατά το μέρος που με αυτήν η Επιτροπή αρνήθηκε ευρύτερη πρόσβαση, πρώτον, στους ορισμούς των φράσεων «εκ προθέσεως παράβαση» (wilful misconduct) στη συμφωνία προαγοράς που συνήφθη μεταξύ αυτής και της AstraZeneca και «κάθε δυνατή εύλογη προσπάθεια» (best reasonable efforts) στη συμφωνία προαγοράς που συνήφθη μεταξύ της Επιτροπής και της Pfizer-BioNTech και στη σύμβαση αγοράς που συνήφθη μεταξύ της Επιτροπής και της Pfizer-BioNTech, δεύτερον, στους όρους σχετικά με τις δωρεές και τις μεταπωλήσεις και, τρίτον, στους όρους σχετικά με την αποζημίωση στις συμφωνίες προαγοράς και τις συμβάσεις αγοράς που συνήφθησαν μεταξύ αυτής και των ενδιαφερόμενων φαρμακευτικών εταιριών για την αγορά εμβολίων κατά της νόσου COVID-19, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν την προσφυγή στην αρχική μορφή της.

Svenningsen

Mac Eochaidh

Martín y Pérez de Nanclares

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 17 Ιουλίου 2024.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

I.	Ιστορικό της διαφοράς	3
II.	Αιτήματα των διαδίκων	6
III.	Σκεπτικό	6
A.	Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως και επί του πρώτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αφορούν εσφαλμένη εφαρμογή της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων σε πληροφορίες οι οποίες δεν εμπίπτουν στην εν λόγω εξαίρεση, έλλειψη αιτιολογίας ως προς τούτο καθώς και μη συνεπή εφαρμογή της εν λόγω εξαιρέσεως	7
1.	Προκαταρκτικές παρατηρήσεις	9
2.	Επί της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά τη μερική απόλειψη των ορισμών	11
B.	Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται μη δικαιολόγηση της εφαρμογής της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων και παράβαση του κανονισμού 1049/2001, καθόσον η Επιτροπή δεν περιορίστηκε σε αυστηρή ερμηνεία και εφαρμογή της προαναφερθείσας εξαιρέσεως	12
1.	Επί της αρνήσεως παροχής προσβάσεως σε πληροφορίες σχετικά με την τοποθεσία των εγκαταστάσεων παραγωγής	13
2.	Επί της μερικής αρνήσεως παροχής προσβάσεως στους όρους σχετικά με τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας	16
α)	Επί της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως	16
β)	Επί του βασίμου της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως	17
3.	Επί της μερικής αρνήσεως παροχής προσβάσεως στους όρους σχετικά με τις προκαταβολές ή τις προπληρωμές	19
α)	Επί της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως	20
β)	Επί του βασίμου της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως	22
4.	Επί της μερικής αρνήσεως παροχής προσβάσεως στους όρους σχετικά με την ευθύνη και την αποζημίωση	24
α)	Επί της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως	26
β)	Επί του βασίμου της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως	28
1)	Επί των όρων σχετικά με τη συμβατική ευθύνη	28
2)	Επί των όρων σχετικά με την αποζημίωση	29

5. Επί της μερικής αρνήσεως παροχής προσβάσεως στα χρονοδιαγράμματα παράδοσης	32
6. Επί της μερικής αρνήσεως παροχής προσβάσεως στους όρους σχετικά με τις δωρεές και τις μεταπωλήσεις	33
7. Συμπέρασμα επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως	35
Γ. Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται μη συνεπής εφαρμογή του κανονισμού 1049/2001 η οποία είχε ως συνέπεια παράβαση του κανονισμού αυτού και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, κατά το μέρος που η Επιτροπή δεν απάλειψε, στον ίδιο βαθμό, ρήτρες ή πληροφορίες της ίδιας φύσεως	35
Δ. Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, κατά το μέρος που η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον το οποίο δικαιολογεί τη γνωστοποίηση των ζητούμενων πληροφοριών	37
Ε. Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 42 και του άρθρου 52, παράγραφος 3, του Χάρτη καθώς και του άρθρου 10, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ	43
ΣΤ. Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 7 και 8 του κανονισμού 1049/2001 κατά το μέρος που η Επιτροπή, με την προσβαλλόμενη απόφαση, απάλειψε ορισμένες πληροφορίες τις οποίες είχε προηγουμένως γνωστοποιήσει	44
IV. Επί των δικαστικών εξόδων	45